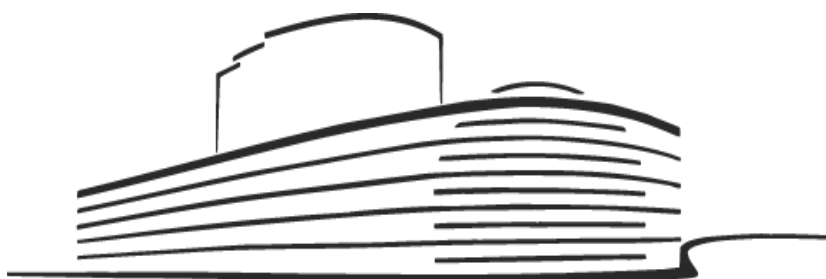

EUROOPAN PARLAMENTTI

2005 - 2006

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Istunto

keskiviikko

11. toukokuuta 2005

SISÄLTÖ

PARLAMENTIN HYVÄKSYMÄT TEKSTIT

P6_TA-PROV(2005)0170

Erityisravinnoksi tarkoitetut elintarvikkeet *I**

(A6-0110/2005 - Esittelijä: Giuseppe Gargani)

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi erityisravinnoksi tarkoitetuista elintarvikkeista (kodifioitu toisinto) (KOM(2004)0290 – C6-0035/2004 – 2004/0090(COD))..... 1

P6_TA-PROV(2005)0171

Euroopan keskuspankin jäsenen nimittäminen *

(A6-0094/2005 - Esittelijä: Pervenche Berès)

Euroopan parlamentin päätös neuvoston suosituksesta Lorenzo Bini Smaghin nimittämiseksi Euroopan keskuspankin johtokunnan jäseneksi (6289/2005 – C6-0054/2005 – 2005/0802(CNS))..... 2

P6_TA-PROV(2005)0172

Perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmä *

(A6-0096/2005 - Esittelijä: Janusz Wojciechowski)

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta neuvoston asetukseksi perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmästä annetun asetuksen (EY) N:o 1868/94 muuttamisesta (KOM(2004)0772 – C6-0014/2005 – 2004/0269(CNS)) 3

P6_TA-PROV(2005)0173

Ammattipätevyyden tunnustaminen *II**

(A6-0119/2005 - Esittelijä: Stefano Zappalà)

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi ammattipätevyyden tunnustamisesta (13781/2/2004 – C6-0008/2005 – 2002/0061(COD))..... 7

P6_TA-PROV(2005)0174

Hedelmien ja vihannesten yhteinen markkinajärjestely

(A6-0121/2005 - Esittelijä: María Esther Herranz García)

Euroopan parlamentin päätöslauselma hedelmien ja vihannesten yhteisen markkinajärjestelyn yksinkertaistamisesta (2004/2193(INI))..... 24

P6_TA-PROV(2005)0175

Työajan järjestäminen *I**

(A6-0105/2005 - Esittelijä: Alejandro Cercas)

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista annetun direktiivin 2003/88/EY muuttamisesta (KOM(2004)0607 – C6-0122/2004 – 2004/0209(COD)) 36

P6_TA-PROV(2005)0170

Erityisravinnoksi tarkoitetut elintarvikkeet ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi erityisravinnoksi tarkoitetuista elintarvikkeista (kodifioitu toisinto) (KOM(2004)0290 – C6-0035/2004 – 2004/0090(COD))

(Yhteispäätösmenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2004)0290)¹,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0035/2004),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 ja 80 artiklan sekä 43 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0110/2005),
1. hyväksyy komission ehdotuksen;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

¹ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Euroopan keskuspankin jäsenen nimittäminen *

Euroopan parlamentin päätös neuvoston suosituksesta Lorenzo Bini Smaghin nimittämiseksi Euroopan keskuspankin johtokunnan jäseneksi (6289/2005 – C6-0054/2005 – 2005/0802(CNS))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston 8. maaliskuuta 2005 päivätyn suosituksen (6289/2005)¹,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 112 artiklan 2 kohdan b alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0054/2005),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 102 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0094/2005),
1. antaa myönteisen lausunnon Lorenzo Bini Smaghin nimittämisestä Euroopan keskuspankin johtokunnan jäseneksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen neuvoston puheenjohtajalle välitettäväksi edelleen jäsenvaltioiden hallituksille.

¹ EUVL L 68, 15.3.2005, s. 40.

Perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmä *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta neuvoston asetukseksi perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmästä annetun asetuksen (EY) N:o 1868/94 muuttamisesta (KOM(2004)0772 – C6-0014/2005 – 2004/0269(CNS))

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2004)0772)¹,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 36 ja 37 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0014/2005),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A6-0096/2005),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

¹ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Tarkistus 1
JOHDANTO-OSAN 2 KAPPALE

(2) Asetuksen (EY) N:o 1868/94 3 artiklan 2 kohdan mukaan kolmivuotiskiintiöt jaetaan jäsenvaltioille komission neuvostolle esittämän kertomuksen perusteella. Tämän osalta on syytä ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan viimeaikainen kehitys *ja tuotannon kehitys* jäsenvaltioissa, jotka liittyivät yhteisöön 1 päivänä toukokuuta 2004. *Ennen ensimmäisten vaikutusten näkymistä alalla on syytä jatkaa markkinointivuodeksi 2004/2005 vahvistettujen kiintiöiden voimassaoloa kahden vuoden rajoitetuksi ajaksi.*

(2) Asetuksen (EY) N:o 1868/94 3 artiklan 2 kohdan mukaan kolmivuotiskiintiöt jaetaan jäsenvaltioille komission neuvostolle esittämän kertomuksen perusteella. Tämän osalta on syytä ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan *ja perunatärkkelyksen tuotannon* viimeaikainen kehitys jäsenvaltioissa, jotka liittyivät yhteisöön 1 päivänä toukokuuta 2004, *ja sen pohjalta jatkettava kiintiöjärjestelmän voimassaoloa seuraavien neljän markkinointivuoden ajan. Tämän kiintiöjärjestelmän perusteella olisi annettava mahdollisuus valtioiden rajat ylittävään tasaamiseen. Tämän tasaamisen olisi oltava ensisijaisesti avoin kymmenelle uudelle jäsenvaltiolle.*

Tarkistus 2
JOHDANTO-OSAN 3 KAPPALE

(3) Tuottajajäsenvaltioiden on jaettava kiintiönsä *kahdeksi vuodeksi* kaikille tärkkelyksentuotantoyrityksille markkinointivuoden 2004/2005 kiintiöiden perusteella.

(3) Tuottajajäsenvaltioiden on jaettava kiintiönsä *neljäksi vuodeksi* kaikille tärkkelyksentuotantoyrityksille markkinointivuoden 2004/2005 kiintiöiden perusteella.

Tarkistus 3
1 ARTIKLA
2 artiklan 1 kohta (asetus (EY) N:o 1868/94)

1. Perunatärkkelyksen tuottajajäsenvaltioille jaetaan kiintiöt markkinointivuosiksi 2005/2006 *ja* 2006/2007 liitteen mukaisesti.

Perunatärkkelyksen tuottajajäsenvaltioille jaetaan kiintiöt markkinointivuosiksi 2005/2006, 2006/2007, *2007/2008 ja 2008/2009* liitteen mukaisesti.

Tarkistus 4

1 ARTIKLA

2 artiklan 2 kohdan 1 alakohta (asetus (EY) N:o 1868/94)

2. Kunkin liitteessä mainitun tuottajajäsenvaltion on jaettava sille osoitettu kiintiö tärkkelyksentuotantoyritysten kesken käytettäväksi markkinointivuosina 2005/2006 *ja* 2006/2007 sen mukaan, kuinka suuri alakiintiö kunkin yrityksen käytettävissä oli ennen toisen alakohdan mukaista mahdollista oikaisua markkinointivuonna 2004/2005.

2. Kunkin liitteessä mainitun tuottajajäsenvaltion on jaettava sille osoitettu kiintiö tärkkelyksentuotantoyritysten kesken käytettäväksi markkinointivuosina 2005/2006, 2006/2007, **2007/2008 ja 2008/2009** sen mukaan, kuinka suuri alakiintiö kunkin yrityksen käytettävissä oli ennen toisen alakohdan mukaista mahdollista oikaisua markkinointivuonna 2004/2005.

Tarkistus 5

1 ARTIKLA

3 artiklan 1 kohta (asetus (EY) N:o 1868/94)

1. Komissio esittää neuvostolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta **2006** kiintiöiden jakamista yhteisössä koskevan kertomuksen, johon on liitetty aiheelliset ehdotukset. Tässä kertomuksessa on otettava huomioon perunantuottajille maksettavien korvausten mahdolliset muutokset sekä peruna- ja viljatärkkelysmarkkinoiden kehitys.

1. Komissio esittää neuvostolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta **2008** kiintiöiden jakamista yhteisössä koskevan kertomuksen, johon on liitetty aiheelliset ehdotukset. Tässä kertomuksessa on otettava huomioon perunantuottajille maksettavien korvausten mahdolliset muutokset sekä peruna- ja viljatärkkelysmarkkinoiden kehitys.

Tarkistus 6

1 ARTIKLA

3 artiklan 2 kohta (asetus (EY) N:o 1868/94)

2. Neuvosto päättää perustamissopimuksen 37 artiklan nojalla kolmivuotiskiintiöiden jakamisesta jäsenvaltioille 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella viimeistään 31 päivänä joulukuuta **2006**.

2. Neuvosto päättää perustamissopimuksen 37 artiklan nojalla kolmivuotiskiintiöiden jakamisesta jäsenvaltioille 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella viimeistään 31 päivänä joulukuuta **2008**.

Tarkistus 7

1 ARTIKLA

3 artiklan 3 kohta (asetus (EY) N:o 1868/94)

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asianomaisille viimeistään 31 päivänä tammikuuta **2007** alalla hyväksytyistä yksityiskohtaisista säännöistä.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asianomaisille viimeistään 31 päivänä tammikuuta **2009** alalla hyväksytyistä yksityiskohtaisista säännöistä.

Tarkistus 8
LIITE, OTSIKKO

Kiintiöt markkinointivuosina 2005/2006 *ja*
2006/2007

Kiintiöt markkinointivuosina 2005/2006,
2006/2007, *2007/2008 ja 2008/2009*

P6_TA-PROV(2005)0173

Ammattipätevyyden tunnustaminen ***II

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi ammattipätevyyden tunnustamisesta (13781/2/2004 – C6-0008/2005 – 2002/0061(COD))

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (13781/2/2004 – C6-0008/2005)¹,
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan² komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2002)0119)³,
 - ottaa huomioon komission muutetun ehdotuksen (KOM(2004)0317,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0119/2005),
1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

¹ EUVL C 58 E, 8.3.2005, s. 1.

² EUVL C 97 E, 22.4.2004, s. 230.

³ EYVL C 181 E, 30.7.2002, s. 183.

Tarkistus 2
Johdanto-osan 11 kappale

11) Niiden ammattien osalta, jotka koulutuksesta annettujen asiakirjojen tunnustamista koskeva yleinen järjestelmä, jäljempänä 'yleinen järjestelmä', kattaa, jäsenvaltioiden olisi säilytettävä oikeus määrittää tarvittava pätevyyden vähimmäistaso voidakseen taata alueellaan tarjottavien palvelujen laadun. Perustamissopimuksen 10, 39 ja 43 artiklan mukaisesti ne eivät kuitenkaan saisi vaatia jäsenvaltion kansalaista hankkimaan pätevyyttä, jonka ne yleensä määrittelevät ainoastaan kansallisen koulutusjärjestelmänsä mukaisesti annetuilla tutkintotodistuksilla, jos asianomainen on jo hankkinut tämän pätevyyden kokonaan tai osittain toisessa jäsenvaltiossa. Tämän vuoksi olisi säädettävä, että jokaisen vastaanottavan jäsenvaltion, jossa ammatti on säännelty, on otettava huomioon toisessa jäsenvaltiossa hankittu pätevyys ja arvioitava, vastaako se sen itsensä vaatimaa pätevyyttä.

11) Niiden ammattien osalta, jotka koulutuksesta annettujen asiakirjojen tunnustamista koskeva yleinen järjestelmä, jäljempänä 'yleinen järjestelmä', kattaa, jäsenvaltioiden olisi säilytettävä oikeus määrittää tarvittava pätevyyden vähimmäistaso voidakseen taata alueellaan tarjottavien palvelujen laadun. Perustamissopimuksen 10, 39 ja 43 artiklan mukaisesti ne eivät kuitenkaan saisi vaatia jäsenvaltion kansalaista hankkimaan pätevyyttä, jonka ne yleensä määrittelevät ainoastaan kansallisen koulutusjärjestelmänsä mukaisesti annetuilla tutkintotodistuksilla, jos asianomainen on jo hankkinut tämän pätevyyden kokonaan tai osittain toisessa jäsenvaltiossa. Tämän vuoksi olisi säädettävä, että jokaisen vastaanottavan jäsenvaltion, jossa ammatti on säännelty, on otettava huomioon toisessa jäsenvaltiossa hankittu pätevyys ja arvioitava, vastaako se sen itsensä vaatimaa pätevyyttä. ***Tällä tunnustamista koskevalla yleisellä järjestelmällä ei estetä jäsenvaltiota asettamasta kaikille alueellaan ammattia harjoittaville erityisvaatimuksia, joiden perusteena on yleisen edun mukaisten ammatillisten sääntöjen noudattaminen. Tällaisia ovat erityisesti ammattitoiminnan organisointia koskevat säännöt, ammatilliset säännöt mukaan lukien ammattieettiset säännöt sekä valvonta- ja vastuusäännöt. Direktiivin tavoitteena ei ole puuttua jäsenvaltioiden perusteltuun oikeuteen estää kansalaisia kiertämästä eri ammatteja koskevaa kansallista lainsäädäntöä.***

Tarkistus 33
Johdanto-osan 11 a kappale (uusi)

11 a) Tämä direktiivi koskee jäsenvaltiossa hankitun ammattipätevyyden tunnustamista toisessa jäsenvaltiossa. Se ei kuitenkaan koske toisen jäsenvaltion tämän direktiivin nojalla tekemien tunnustamispäätösten tunnustamista. Näin ollen henkilö, jonka ammattipätevyys on tunnustettu tämän direktiivin nojalla, ei voi käyttää mainittua tunnustamista nauttiakseen kotijäsenvaltiossaan erilaisia oikeuksia kuin niitä, jotka johtuvat kyseisessä jäsenvaltiossa hankitusta ammattipätevyydestä, jollei hän osoita hankkineensa ammatillista lisäpätevyyttä vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Tarkistus 34
Johdanto-osan 11 b kappale (uusi)

11 b) Yleiseen järjestelmään kuuluvan tunnustamismekanismin määrittelemiseksi on jaoteltava erilaiset kansalliset koulutusjärjestelmät eri tasoihin. Näillä tasoilla, jotka luodaan vain yleisen järjestelmän toimivuutta varten, ei ole vaikutusta kansallisiin koulutusrakenteisiin eikä jäsenvaltioiden toimivaltaan tällä alalla.

Tarkistus 35
Johdanto-osan 11 c kappale (uusi)

11 c) Direktiiveissä 89/48/ETY ja 92/51/ETY vahvistetut tunnustamisjärjestelmät eivät muutu. Näin ollen henkilölle, jolla on todistus keskiasteen jälkeisen vähintään vuoden pituisen koulutuksen suorittamisesta, olisi myönnettävä pääsy säänneltyyn ammattiin jäsenvaltiossa, jossa vaaditaan ammatin harjoittamisen aloittamiseksi todistusta nelivuotisen korkea-asteen koulutuksen tai yliopistokoulutuksen suorittamisesta, huolimatta siitä, mille tasolle vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaadittu todistus kuuluu. Sen sijaan jos säännelty

ammatin harjoittamisen aloittamiseksi vaaditaan todistus pidemmän kuin nelivuotisen korkea-asteen koulutuksen tai yliopistokoulutuksen suorittamisesta, pääsy olisi myönnettävä ainoastaan niille, joilla on todistus vähintään kolmen vuoden pituisen korkea-asteen koulutuksen tai yliopistokoulutuksen suorittamisesta.

Tarkistus 5

Johdanto-osan 17 kappale

17) Järjestelmän yksinkertaistamiseksi ja erityisesti laajentuminen huomioon ottaen automaattisen tunnustamisen periaatetta olisi sovellettava ainoastaan niiden lääketieteen ja hammaslääketieteen erikoisalojen osalta, jotka ovat yhteisiä vähintään kahdelle viidesosalle jäsenvaltioista. Ne lääketieteen ja hammaslääketieteen erikoisalajat, jotka ovat yhteisiä vain hyvin harvoille jäsenvaltioille, olisi sisällytettävä tunnustamista koskevaan yleiseen järjestelmään, sanotun kuitenkin rajoittamatta saavutettuja oikeuksia. Käytännössä tämän muutoksen vaikutukset muuttajalle ovat vähäiset, koska niihin tilanteisiin ei sovelleta korvaavia toimenpiteitä. Lisäksi tässä direktiivissä ei olisi estettävä jäsenvaltioita luomasta välilleen omien sääntöjensä mukaista automaattisen tunnustamisen käytäntöä, joka koskee niitä lääketieteen ja hammaslääketieteen erikoisaloja, jotka ovat niille yhteisiä.

17) Lääkärin ja hammaslääkärin pätevyysjärjestelmän ainutlaatuisuuden ja vastavuoroista tunnustamista koskevan yhteisön säännösten huomioon ottamiseksi on perusteltua säilyttää kaikille tämän direktiivin hyväksymispäivään mennessä tunnustetuille erikoisaloille automaattisen tunnustamisen periaate niillä lääketieteen ja hammaslääketieteen erikoisaloilla, jotka ovat yhteisiä ainakin kahdelle jäsenvaltiolle. Sitä vastoin järjestelmän yksinkertaistamiseksi automaattisen tunnustamisen periaatteen ulottaminen uusiin lääketieteen erikoisaloihin tämän direktiivin voimaantulon jälkeen olisi rajoitettava niihin, jotka ovat yhteisiä ainakin kahdelle viidennekselle jäsenvaltioista. Lisäksi tässä direktiivissä ei estettä jäsenvaltioita sopimasta omien sääntöjensä mukaisesta automaattisen tunnustamisen käytännöstä, joka koskee niitä lääketieteen ja hammaslääketieteen erikoisaloja, jotka ovat niille yhteisiä ja joita ei tunnusteta automaattisesti tämän direktiivin mukaisesti.

Tarkistus 36

Johdanto-osan 25 a kappale (uusi)

25 a) Jos 15 artiklassa tarkoitettu säännellyn ammatin kansallisella ja Euroopan tasolla edustava ammattijärjestö tai -yhdistys perustellusti vaatii erityisiä säännöksiä, jotka koskevat ammattipätevyyden tunnustamista koulutuksen vähimmäisvaatimusten

koordinoinnin perusteella, komissio arvioi, onko aiheellista antaa ehdotus tämän direktiivin muuttamisesta.

Tarkistus 37
Johdanto-osan 27 a kappale (uusi)

27 a) Ammattihenkilöiden vapaata liikkuvuutta voisi helpottaa se, että ammattiyhdistykset ja -järjestöt ottaisivat käyttöön Euroopan tason ammattikortin, jolloin erityisesti tiedonvaihto vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion välillä nopeutuisi. Ammattikortin olisi mahdollistettava eri jäsenvaltioihin sijoittautuvien ammattihenkilöiden uran seuranta. Kortti voisi tietosuojasäännöksiä tarkasti noudattaen sisältää tiedot henkilön ammattipätevyydestä (yliopisto tai laitokset, joissa tämä on opiskellut, hankittu pätevyys, ammattikokemus), henkilön laillisesta sijoittautumisesta, hänelle mahdollisesti langetetuista ammatin harjoittamiseen liittyvistä rangaistuksista ja tiedot vastaavasta toimivaltaisesta viranomaisesta.

Tarkistus 7
Johdanto-osan 29 kappale

29) Alakohtaisissa direktiiveissä ja yleisessä järjestelmässä perustettujen eri tunnustamisjärjestelmien hallinnointi on osoittautunut raskaaksi ja monimutkaiseksi. Sen vuoksi on syytä yksinkertaistaa tämän direktiivin hallinnointia ja sen ajantasaistamista tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi, erityisesti silloin, kun koulutuksen vähimmäisvaatimukset on yhteensovitettu koulutuksesta annettujen asiakirjojen automaattista tunnustamista varten. Tätä varten olisi perustettava yksi ammattipätevyyden tunnustamista käsittelevä komitea.

29) Alakohtaisissa direktiiveissä ja yleisessä järjestelmässä perustettujen eri tunnustamisjärjestelmien hallinnointi on osoittautunut raskaaksi ja monimutkaiseksi. Sen vuoksi on syytä yksinkertaistaa tämän direktiivin hallinnointia ja sen ajantasaistamista tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi, erityisesti silloin, kun koulutuksen vähimmäisvaatimukset on yhteensovitettu koulutuksesta annettujen asiakirjojen automaattista tunnustamista varten. Tätä varten olisi perustettava yksi ammattipätevyyden tunnustamista käsittelevä *komitea, jotta voidaan taata eri ammatinharjoittajia edustavien järjestöjen asianmukainen osallistuminen myös Euroopan tasolla.*

Tarkistus 38
Johdanto-osan 36 kappale

36) *Tämä direktiivi ei koske sellaisia ammattitoimintoja, jotka liittyvät välittömästi ja nimenomaisesti julkisen vallan satunnaiseenkin käyttöön.*

36) *Tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita perustamissopimuksen 39 artiklan 4 kohdan eikä 45 artiklan soveltamista koskien etenkin notaareja.*

Tarkistus 39
Johdanto-osan 37 a kappale (uusi)

37 a) Tämä direktiivi koskee, siltä osin kuin vapaat ammatit ovat säänneltyjä, myös 'vapaan ammatin harjoittajia', joilla tässä direktiivissä tarkoitetaan henkilöitä, jotka erityisen ammattipätevyyden nojalla henkilökohtaisesti, omavastuisesti ja ammatillisesti riippumattomasti tuottavat henkisiä palveluja toimeksiantajan edun tai yleisen edun vuoksi. Vapaan ammatin harjoittajan toiminta voi jäsenvaltioissa olla perustamissopimuksen määräysten mukaisesti valtiollisen lainsäädännön ja kulloisenkin ammattiryhmän sen puitteissa itsenäisesti laatimien sääntöjen mukaisesti erityisten ammattioikeudellisten sidonnaisuuksien alaista, joilla taataan ammatillisuus, palvelujen laatu sekä luottamuksellinen suhde asiakkaan kanssa.

Tarkistus 10
2 artiklan 1 kohta

1. Tätä direktiiviä sovelletaan niihin jäsenvaltion kansalaisiin, jotka haluavat harjoittaa säänneltyä ammattia joko itsenäisinä ammatinharjoittajina tai palkattuina työntekijöinä muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa he ovat hankkineet ammattipätevyytensä.

1. Tätä direktiiviä sovelletaan niihin jäsenvaltion kansalaisiin, jotka haluavat harjoittaa säänneltyä ammattia joko itsenäisinä ammatinharjoittajina tai palkattuina työntekijöinä, **vapaiden ammattien harjoittajat mukaan luettuina**, muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa he ovat hankkineet ammattipätevyytensä.

Tarkistus 12
3 artiklan 1 kohdan c a alakohta (uusi)

c a) 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista tai elintä, jotka jäsenvaltiot ovat valtuuttaneet myöntämään tai

ottamaan vastaan tutkintotodistuksia ja muita asiakirjoja tai tietoja, sekä ottamaan vastaan hakemuksia ja tehdä tässä direktiivissä tarkoitettuja päätöksiä.

Tarkistus 13
5 artiklan 2 kohdan 1 alakohta

2. Tämän osaston säännöksiä sovelletaan, jos palvelun tarjoaja siirtyy vastaanottavan jäsenvaltion alueelle harjoittaakseen väliaikaisesti ja satunnaisesti 1 kohdassa tarkoitettua ammattia.

2. Tämän osaston säännöksiä sovelletaan **ainoastaan**, jos palvelun tarjoaja siirtyy vastaanottavan jäsenvaltion alueelle harjoittaakseen väliaikaisesti ja satunnaisesti 1 kohdassa tarkoitettua ammattia.

Tarkistus 40
5 artiklan 3 kohta

3. Siinä tapauksessa, että palvelun tarjoaja siirtyy, häneen sovelletaan niitä ammatillisia tai hallinnollisia **kurinpitosäännöksiä, joita vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa ammattia harjoittaviin palvelun tarjoajiin ja** jotka koskevat välittömästi ammattipätevyyttä, kuten ammattien määrittelyä, ammattinimikkeiden käyttöä sekä vakavaa ammattivirhettä, joka liittyy välittömästi ja nimenomaisesti kuluttajansuojaan ja turvallisuuteen.

3. Siinä tapauksessa, että palvelun tarjoaja siirtyy, häneen sovelletaan niitä ammatillisia, **ammattioikeudellisia** tai hallinnollisia **käytännesääntöjä**, jotka koskevat välittömästi ammattipätevyyttä, kuten ammattien määrittelyä, ammattinimikkeiden käyttöä sekä vakavaa ammattivirhettä, joka liittyy välittömästi ja nimenomaisesti kuluttajansuojaan ja turvallisuuteen, **sekä kurinpitosäännöksiä, joita vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovelletaan samaa ammattia harjoittaviin palvelun tarjoajiin.**

Tarkistus 41
7 artiklan 2 kohdan b alakohta

b) *asiakirja, joka on todisteena* siitä, että asiakirjan haltija on laillisesti sijoittautunut jäsenvaltioon harjoittaakseen siellä kyseistä toimintaa;

b) *todistus* siitä, että asiakirjan haltija on laillisesti sijoittautunut jäsenvaltioon harjoittaakseen siellä kyseistä toimintaa **ja että häneltä ei ole edes väliaikaisesti evätty lupaa ammatin harjoittamiseen todistuksen antamisajankohtana;**

Tarkistus 42
7 artiklan 2 kohdan d a alakohta (uusi)

d a) turvallisuusalan ammattien yhteydessä todistus siitä, ettei henkilön ole tuomioistuimen päätöksellä todettu

syyllistyneen rikokseen, jos jäsenvaltio vaatii tällaista todistusta omilta kansalaisiltaan.

Tarkistus 43
11 artiklan 1 kohta

1. Jäljempänä *olevan* 13 artiklan soveltamiseksi ***vahvistetaan neljä ammattipätevyiden tasoa.***

1. Jäljempänä 13 artiklan soveltamiseksi ***ammattipätevyys jaetaan jäljempänä esitettyihin tasoihin:***

Tarkistus 44
11 artiklan 2 kohta

2. Taso A vastaa kotijäsenvaltion lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti nimetyn toimivaltaisen viranomaisen ***antamaa pätevyystodistusta***, jonka perustana on

a) joko koulutus, joka ei kuulu **3, 4 tai 5 kohdassa** määriteltyjen todistusten tai tutkintotodistusten piiriin, tai tietty koe, jota ei edellä koulutus tai ammatin harjoittaminen jäsenvaltiossa täysipäiväisesti ja yhtäjaksoisesti kolme vuotta tai osaaikaisesti vastaavan ajan kymmenen viimeksi kuluneen vuoden aikana;

b) tai perus- tai keskiasteen yleissivistävä koulutus, jonka suorittaneen todistetaan hallitsevan yleissivistävät tiedot.

a) kotijäsenvaltion lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisesti nimetyn toimivaltaisen viranomaisen ***antama pätevyystodistus***, jonka perustana on

i) joko koulutus, joka ei kuulu **b, c, d tai d a alakohdassa** määriteltyjen todistusten tai tutkintotodistusten piiriin, tai tietty koe, jota ei edellä koulutus tai ammatin harjoittaminen jäsenvaltiossa täysipäiväisesti ja yhtäjaksoisesti kolme vuotta tai osaaikaisesti vastaavan ajan kymmenen viimeksi kuluneen vuoden aikana;

ii) tai perus- tai keskiasteen yleissivistävä koulutus, jonka suorittaneen todistetaan hallitsevan yleissivistävät tiedot;

Tarkistus 45
11 artiklan 3 kohta

3. Taso B vastaa todistusta, joka annetaan sellaisen keskiasteen koulutuksen suorittamisesta, joka on

a) joko yleissivistävää koulutusta, jota on täydennetty muilla kuin **4 kohdassa** tarkoitetuilla ammatillisilla opinnoilla tai koulutuksella ja/tai tämän koulutuksen lisäksi vaadittavalla harjoittelulla tai ammatin harjoittamisella;

b) tai teknistä tai ammatillista koulutusta, jota on tarvittaessa täydennetty **a kohdassa** tarkoitetuilla ammatillisilla opinnoilla tai koulutuksella ja/tai tämän koulutuksen

b) todistus, joka annetaan sellaisen keskiasteen koulutuksen suorittamisesta, joka on

i) joko yleissivistävää koulutusta, jota on täydennetty muilla kuin **c alakohdassa** tarkoitetuilla ammatillisilla opinnoilla tai koulutuksella ja/tai tämän koulutuksen lisäksi vaadittavalla harjoittelulla tai ammatin harjoittamisella;

ii) tai teknistä tai ammatillista koulutusta, jota on tarvittaessa täydennetty **i alakohdassa** tarkoitetuilla ammatillisilla opinnoilla tai koulutuksella ja/tai tämän

lisäksi vaadittavalla harjoittelulla tai ammatin harjoittamisella.

koulutuksen lisäksi vaadittavalla harjoittelulla tai ammatin harjoittamisella;

Tarkistus 46
11 artiklan 4 kohta

4. Taso C vastaa tutkintotodistusta, joka annetaan

a) joko muun kuin **5 kohdassa** määritellyn keskiasteen jälkeisen koulutuksen suorittamisesta, jonka kesto on vähintään yksi vuosi ja jonka yhtenä pääsyvaatimuksena on pääsääntöisesti yliopistoon tai korkea-asteen koulutukseen pääsyn vaatimuksena olevan keskiasteen koulutuksen suorittaminen sekä keskiasteen jälkeisen koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavasta ammatillisesta koulutuksesta;

b) tai, säännellyn ammatin ollessa kyseessä, koulutuksesta, jossa on **a alakohdassa** mainittua koulutustasoa vastaava liitteessä II oleva erityisrakenne ja joka johtaa vastaavaan ammatilliseen tasoon sekä antaa valmiudet vastaavantasoiisiin vastuisiin ja tehtäviin. Liitteessä II olevaa luetteloa voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sellaisen koulutuksen ottamiseksi huomioon, joka vastaa edeltävässä virkkeessä esitettyjä vaatimuksia.

c) tutkintotodistus, joka annetaan

i) joko muun kuin **d ja d a alakohdassa** määritellyn keskiasteen jälkeisen koulutuksen suorittamisesta, jonka kesto on vähintään yksi vuosi **tai sitä vastaava aika osa-aikaisesti** ja jonka yhtenä pääsyvaatimuksena on pääsääntöisesti yliopistoon tai korkea-asteen koulutukseen pääsyn vaatimuksena olevan keskiasteen koulutuksen **tai vastaavan toisen asteen koulutuksen** suorittaminen, sekä keskiasteen jälkeisen koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavasta ammatillisesta koulutuksesta;

ii) tai, säännellyn ammatin ollessa kyseessä, koulutuksesta, jossa on **i alakohdassa** mainittua koulutustasoa vastaava liitteessä II oleva erityisrakenne ja joka johtaa vastaavaan ammatilliseen tasoon sekä antaa valmiudet vastaavantasoiisiin vastuisiin ja tehtäviin. Liitteessä II olevaa luetteloa voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sellaisen koulutuksen ottamiseksi huomioon, joka vastaa edeltävässä virkkeessä esitettyjä vaatimuksia;

Tarkistukset 47 ja 48
11 artiklan 5 kohta

5. Taso D vastaa tutkintotodistusta, joka annetaan sellaisen keskiasteen jälkeisen koulutuksen suorittamisesta, jonka kesto on vähintään kolme vuotta ja jota annetaan yliopistossa, korkeakoulussa tai muussa samantasoisessa oppilaitoksessa, sekä keskiasteen jälkeisen koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavasta ammatillisesta koulutuksesta.

d) tutkintotodistus, joka annetaan sellaisen keskiasteen jälkeisen koulutuksen suorittamisesta, jonka kesto on vähintään kolme **mutta enintään neljä** vuotta **tai sitä vastaava aika osa-aikaisesti** ja jota annetaan yliopistossa, korkeakoulussa tai muussa samantasoisessa oppilaitoksessa, sekä keskiasteen jälkeisen koulutuksen lisäksi mahdollisesti vaadittavasta ammatillisesta koulutuksesta;

d a) tutkintotodistus, joka osoittaa sen haltijan suorittaneen keskiasteen jälkeisen

*vähintään neljä vuotta kestävä
koulutuksen tai sitä vastaavan ajan osa-
aikaisesti yliopistossa tai korkea-asteen
oppilaitoksessa tai muussa samantasoisessa
koulutuslaitoksessa ja tarvittaessa
suorittaneen keskiasteen jälkeisen
koulutuksen lisäksi vaadittavan
ammattillisen koulutuksen.*

Tarkistus 49
12 artiklan 2 kohta

Lisäksi ammattipätevyytenä on pidettävä samoin edellytyksin kuin ensimmäisessä kohdassa ammattipätevyyttä, joka ei vastaa kotijäsenvaltion lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisia vaatimuksia ammatin harjoittamisen aloittamiseksi tai ammatin harjoittamiseksi mutta joka antaa kyseisen pätevyyden haltijalle asianomaisten säännösten tai määräysten nojalla saavutetut oikeudet.

Lisäksi ammattipätevyytenä on pidettävä samoin edellytyksin kuin ensimmäisessä kohdassa ammattipätevyyttä, joka ei vastaa kotijäsenvaltion lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaisia vaatimuksia ammatin harjoittamisen aloittamiseksi tai ammatin harjoittamiseksi mutta joka antaa kyseisen pätevyyden haltijalle asianomaisten säännösten tai määräysten nojalla saavutetut oikeudet. ***Tätä sovelletaan erityisesti silloin, jos kotijäsenvaltio korottaa ammatin harjoittamisen aloittamiseksi tai ammatin harjoittamiseksi vaadittavaa koulutustasoa ja jos henkilö, joka on saanut aiemmin koulutuksen, joka ei vastaa uusia pätevyysvaatimuksia, nauttii saavutettuja oikeuksia kansallisten lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla; tällöin vastaanottava jäsenvaltio pitää 13 artiklaa sovellettaessa aiempaa koulutusta uuden koulutuksen tasoa vastaavana.***

Tarkistus 50
13 artiklan 2 kohdan 3 alakohta

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kahden vuoden ammattikokemusta ei voida kuitenkaan vaatia, jos hakijalla oleva muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja on osoituksena 3 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesta säännelystä ammatillisesta koulutuksesta ***tasoilla B, C tai D 11 artiklassa määritellyllä tavalla.*** Säänneltyksi ammatilliseksi koulutukseksi katsotaan erityisesti liitteessä III tarkoitettu säännelty ammatillinen koulutus ***tasolla C.***

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kahden vuoden ammattikokemusta ei voida kuitenkaan vaatia, jos hakijalla oleva muodollista pätevyyttä osoittava asiakirja on osoituksena 3 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesta säännelystä ammatillisesta koulutuksesta ***11 artiklan b, c, d tai d a alakohdassa määritellyillä pätevyystasoilla.*** Säänneltyksi ammatilliseksi koulutukseksi katsotaan erityisesti liitteessä III tarkoitettu säännelty ammatillinen koulutus ***11 artiklan***

Liitteessä III olevaa luetteloja voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sellaisen säännellyn ammatillisen koulutuksen ottamiseksi huomioon, joka johtaa vastaavaan ammatilliseen tasoon sekä antaa valmiudet vastaavantasoiisiin vastuisiin ja tehtäviin.

c alakohdassa määritellyllä tasolla.

Liitteessä III olevaa luetteloja voidaan muuttaa 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sellaisen säännellyn ammatillisen koulutuksen ottamiseksi huomioon, joka johtaa vastaavaan ammatilliseen tasoon sekä antaa valmiudet vastaavantasoiisiin vastuisiin ja tehtäviin.

Tarkistus 51
13 artiklan 3 kohta

3. ***Vastaanottavan*** jäsenvaltion ***ei tarvitse soveltaa tätä artiklaa***, jos ***säänneltyyn*** ammattiin pääsyn edellytyksenä on sen alueella ***yli*** neljä vuotta kestävästä korkea-asteen tai yliopistokoulutuksesta annettu ***tason D*** asiakirja ja jos hakijalla on ***tason C*** koulutuksesta annettu asiakirja.

3. ***Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 2 kohdan b alakohdan säännöksistä poiketen vastaanottavan*** jäsenvaltion ***on sallittava säännellyn ammatin harjoittamisen aloittaminen tai ammatin harjoittaminen***, jos ***tähän*** ammattiin pääsyn edellytyksenä on sen alueella neljä vuotta kestävästä korkea-asteen tai yliopistokoulutuksesta annettu asiakirja ja jos hakijalla on ***11 artiklan c alakohdassa tarkoitettu*** koulutuksesta annettu asiakirja.

Tarkistus 26
15 artiklan 2 kohta

2. Jäsenvaltiot tai sellaiset ammattijärjestöt, jotka ovat edustavia kansallisella ja Euroopan tasolla, voivat esittää komissiolle 1 kohdassa määriteltyjä yhteisiä vähimmäisvaatimuksia. Jos komissio jäsenvaltioita kuultuaan katsoo, että yhteiset vähimmäisvaatimukset helpottavat ammattipätevyyksien vastavuoroista tunnustamista, se voi tehdä ehdotuksen toimenpiteiksi yhteisten vähimmäisvaatimusten hyväksymiseksi 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot tai sellaiset ammattijärjestöt ***tai -liitot***, jotka ovat edustavia kansallisella ja Euroopan tasolla, voivat esittää komissiolle 1 kohdassa määriteltyjä yhteisiä vähimmäisvaatimuksia. Jos komissio jäsenvaltioita kuultuaan katsoo, että yhteiset vähimmäisvaatimukset helpottavat ammattipätevyyksien vastavuoroista tunnustamista, se voi tehdä ehdotuksen toimenpiteiksi yhteisten vähimmäisvaatimusten hyväksymiseksi 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti.

Tarkistus 27
27 artiklan 3 kohta

3. ***Jokaisen jäsenvaltion, joka on antanut asiaa koskevia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi muiden jäsenvaltioiden antamat***

Poistetaan.

erikoislääkärin muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka vastaavat kyseisen erikoistumiskoulutuksen osalta liitteessä VI olevassa 6.1 kohdassa lueteltuja nimikkeitä ja jotka on annettu ennen liitteessä V olevassa 5.1.2 kohdassa tarkoitettua viiteajankohtaa aloitetusta koulutuksesta, jos kyseisten asiakirjojen liitteenä on todistus siitä, että asianomaiset ovat tosiasiallisesti ja luvallisesti harjoittaneet mainittua toimintaa yhtäjaksoisesti vähintään kolme vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden aikana.

Samoja säännöksiä on sovellettava erikoislääkärin muodollista pätevyyttä osoittaviin asiakirjoihin, jotka on saatu entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueella ennen 3 päivää huhtikuuta 1992 aloitetusta koulutuksesta ja jotka antavat haltijalleen oikeuden harjoittaa ammattitoimintaa koko Saksan alueella samoin edellytyksin kuin liitteessä VI olevassa 6.1 kohdassa tarkoitetut Saksan toimivaltaisten viranomaisten antamat muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat.

Tarkistus 28
27 artiklan 4 kohta

4. Jokaisen jäsenvaltion, joka on antanut asiaa koskevia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, on tunnustettava erikoislääkärin muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat, jotka vastaavat kyseisen erikoistumiskoulutuksen osalta liitteessä VI olevassa 6.1 kohdassa olevia nimikkeitä, jotka siinä luetellut jäsenvaltiot ovat antaneet ja jotka koskevat liitteessä V olevassa 5.1.2 kohdassa tarkoitetun viiteajankohdan jälkeen ja ennen ... aloitettua koulutusta, ja katsottava niiden antavan alueellaan samat oikeudet erikoislääkärin ammattitoiminnan harjoittamiseen ryhtymiseen ja sen harjoittamiseen kuin jäsenvaltion itsensä*

Poistetaan.

antamat muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat.

*** Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.**

Tarkistus 29
27 artiklan 5 kohta

5. Jokaisen jäsenvaltion, joka on kumonnut lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset liitteessä V olevassa 5.1.2 kohdassa ja liitteessä VI olevassa 6.1 kohdassa tarkoitettujen erikoislääkärin muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen antamisesta ja toteuttanut saavutettuja oikeuksia koskevia toimenpiteitä omien kansalaistensa eduksi, on annettava muiden jäsenvaltioiden kansalaisille oikeus saada näistä toimenpiteistä koitua etu niiltä osin kuin nämä muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat on annettu ennen päivää, josta alkaen vastaanottava jäsenvaltio ei enää anna kyseisiä asianomaista erikoisalaa koskevia asiakirjoja.
Näiden säännösten kumoamispäivät luetellaan liitteessä V olevassa 5.1.3 kohdassa ja liitteessä VI olevassa 6.1 kohdassa.

5. Jokaisen jäsenvaltion, joka on kumonnut lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset liitteessä V olevissa 5.1.2 ja 5.1.3 kohdassa tarkoitettujen erikoislääkärin muodollista pätevyyttä osoittavien asiakirjojen antamisesta ja toteuttanut saavutettuja oikeuksia koskevia toimenpiteitä omien kansalaistensa eduksi, on annettava muiden jäsenvaltioiden kansalaisille oikeus saada näistä toimenpiteistä koitua etu niiltä osin kuin nämä muodollista pätevyyttä osoittavat asiakirjat on annettu ennen päivää, josta alkaen vastaanottava jäsenvaltio ei enää anna kyseisiä asianomaista erikoisalaa koskevia asiakirjoja.

Näiden säännösten kumoamispäivät luetellaan liitteessä V olevassa 5.1.3 kohdassa.

Tarkistus 31
53 artikla

Ammattipätevyyden tunnustamisen edunsaajilla *olisi* oltava sellainen kielitaito, jota tarvitaan heidän ammattinsa harjoittamiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Ammattipätevyyden tunnustamisen edunsaajilla *on* oltava sellainen kielitaito, jota tarvitaan heidän ammattinsa harjoittamiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Tarkistus 52
58 artiklan 1 kohta

1. Komissiota avustaa ammattipätevyyden tunnustamista käsittelevä komitea, jäljempänä 'komitea'.

1. Komissiota avustaa ammattipätevyyden tunnustamista käsittelevä komitea, jäljempänä 'komitea', **joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.**

Tarkistus 53
58 a artikla (uusi)

58 a artikla

Kuuleminen

Komissio varmistaa, että asianomaisia ammattiryhmiä edustavia asiantuntijoita kuullaan asianmukaisesti erityisesti 58 artiklassa tarkoitetun komitean työn yhteydessä, ja antaa komitealle perustellun kertomuksen näistä kuulemisista.

Tarkistus 54
Liite V, 5.1.3. kohta, taulukot 22 a, 22 b, 22 c, 22 d ja 22 e (uusi)

<i>Maa</i>	<i>Nimike</i>
<i>Belgique/België/Belgien</i>	
<i>Česká republika</i>	
<i>Danmark</i>	<i>Klinisk blodtypeserologi*</i>
<i>Deutschland</i>	
<i>Eesti</i>	
<i>Ελλάς</i>	
<i>España</i>	
<i>France</i>	<i>Hématologie</i>
<i>Ireland</i>	
<i>Italia</i>	
<i>Κύπρος</i>	
<i>Latvija</i>	
<i>Lietuva</i>	
<i>Luxembourg</i>	<i>Hématologie biologique</i>
<i>Magyarország</i>	
<i>Malta</i>	
<i>Nederland</i>	
<i>Österreich</i>	
<i>Polska</i>	
<i>Portugal</i>	<i>Hematologia clinica</i>
<i>Slovenija</i>	
<i>Slovensko</i>	
<i>Suomi/Finland</i>	
<i>Sverige</i>	
<i>United Kingdom</i>	

*27 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut kumoamispäivät:
* 1. tammikuuta 1983, lukuun ottamatta henkilöitä, jotka ovat aloittaneet koulutuksen ennen kyseistä päivää ja jotka ovat suorittaneet koulutuksen ennen vuoden 1988 loppua.*

	<u><i>Stomatologia</i></u> <u><i>Koulutuksen vähimmäiskesto: 3 vuotta</i></u>	<u><i>Ihotaudit</i></u> <u><i>Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta</i></u>
<i>Maa</i>	<i>Nimike</i>	<i>Nimike</i>
<i>Belgique/België/Belgien</i>		
<i>Česká republika</i>		
<i>Danmark</i>		
<i>Deutschland</i>		
<i>Eesti</i>		
<i>Ελλάς</i>		
<i>España</i>	<i>Estomatología</i>	
<i>France</i>	<i>Stomatologie</i>	
<i>Ireland</i>		<i>Dermatology</i>
<i>Italia</i>	<i>Odontostomatologia</i>	
<i>Κύπρος</i>		
<i>Latvija</i>		
<i>Lietuva</i>		
<i>Luxembourg</i>	<i>Stomatologie</i>	
<i>Magyarország</i>		
<i>Malta</i>		<i>Dermatologija</i>
<i>Nederland</i>		
<i>Österreich</i>		
<i>Polska</i>		
<i>Portugal</i>	<i>Estomatologia</i>	
<i>Slovenija</i>		
<i>Slovensko</i>		
<i>Suomi/Finland</i>		
<i>Sverige</i>		
<i>United Kingdom</i>		<i>Dermatology</i>

	<u><i>Sukupuolitaudit</i></u> <u><i>Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta</i></u>	<u><i>Trooppiset taudit</i></u> <u><i>Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta</i></u>
<i>Maa</i>	<i>Nimike</i>	<i>Nimike</i>
<i>Belgique/België/Belgien</i>		
<i>Česká republika</i>		
<i>Danmark</i>		
<i>Deutschland</i>		
<i>Eesti</i>		
<i>Ελλάς</i>		
<i>España</i>		
<i>France</i>		
<i>Ireland</i>	<i>Genito-urinary medicine</i>	<i>Tropical medicine</i>
<i>Italia</i>		<i>Medicina tropicale</i>
<i>Κύπρος</i>		
<i>Latvija</i>		
<i>Lietuva</i>		
<i>Luxembourg</i>		
<i>Magyarország</i>		<i>Trópusi betegségek</i>
<i>Malta</i>	<i>Medicina Uro-genetali</i>	
<i>Nederland</i>		
<i>Österreich</i>		<i>Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene</i>
<i>Polska</i>		<i>Medycyna transportu</i>
<i>Portugal</i>		<i>Medicina tropical</i>
<i>Slovenija</i>		
<i>Slovensko</i>		<i>Tropická medicína</i>
<i>Suomi/Finland</i>		
<i>Sverige</i>		
<i>United Kingdom</i>	<i>Genito-urinary medicine</i>	<i>Tropical medicine</i>

	<u>Gastroenterologinen kirurgia</u> <u>Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta</u>	<u>Tapaturmat</u> <u>Koulutuksen vähimmäiskesto: 5 vuotta</u>
<i>Maa</i>	<i>Nimike</i>	<i>Nimike</i>
<i>Belgique/België/Belgien</i>	<i>Chirurgie abdominale / Heelkunde op het abdomen *</i>	
<i>Česká republika</i>		<i>Traumatologie</i> <i>Urgentní medicína</i>
<i>Danmark</i>	<i>Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme</i>	
<i>Deutschland</i>		
<i>Eesti</i>		
<i>Ελλάς</i>		
<i>España</i>	<i>Cirugía del aparato digestivo</i>	
<i>France</i>	<i>Chirurgie viscérale et digestive</i>	
<i>Ireland</i>		<i>Emergency medicine</i>
<i>Italia</i>	<i>Chirurgia dell'apparato digestivo</i>	
<i>Κύπρος</i>		
<i>Latvija</i>		
<i>Lietuva</i>	<i>Abdominalinė chirurgija</i>	
<i>Luxembourg</i>	<i>Chirurgie gastro-entérologique</i>	
<i>Magyarország</i>		<i>Traumatológia</i>
<i>Malta</i>		<i>Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza</i>
<i>Nederland</i>		
<i>Österreich</i>		
<i>Polska</i>		<i>Medycyna ratunkowa</i>
<i>Portugal</i>		
<i>Slovenija</i>	<i>Abdominalna kirurgija</i>	
<i>Slovensko</i>		<i>Úrazová chirurgia</i>
<i>Suomi/Finland</i>	<i>Gastroenterologinen kirurgia / Gastroenterologisk kirurgi</i>	
<i>Sverige</i>		
<i>United Kingdom</i>		<i>Accident and emergency medicine</i>
<p>27 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut kumoamispäivät: * 1. tammikuuta 1983</p>		

	<u>Kliininen neurofysiologia</u> <u>Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta</u>	<u>Suu- ja leukakirurgia (lääkärin ja hammaslääkärin peruskoulutus)¹</u> <u>Koulutuksen vähimmäiskesto: 4 vuotta</u>
<i>Maa</i>	<i>Nimike</i>	<i>Nimike</i>
<i>Belgique/België/Belgien</i>		<i>Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale / Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie</i>
<i>Česká republika</i>		
<i>Danmark</i>	<i>Klinisk neurofysiologi</i>	
<i>Deutschland</i>		<i>Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie</i>
<i>Eesti</i>		
<i>Ελλάς</i>		
<i>España</i>	<i>Neurofisiología clínica</i>	
<i>France</i>		
<i>Ireland</i>	<i>Clinical neurophysiology</i>	<i>Oral and maxillo-facial surgery</i>
<i>Italia</i>		
<i>Κύπρος</i>		<i>Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική</i>
<i>Latvija</i>		
<i>Lietuva</i>		
<i>Luxembourg</i>		<i>Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale</i>
<i>Magyarország</i>		<i>Arc-állcsont-szájsebészet</i>
<i>Malta</i>	<i>Newrofiżjoloġija Klinika</i>	<i>Kirurgija tal-ghadam tal-wiċċ</i>
<i>Nederland</i>		
<i>Österreich</i>		
<i>Polska</i>		
<i>Portugal</i>		
<i>Slovenija</i>		
<i>Slovensko</i>		
<i>Suomi/Finland</i>	<i>Kliininen neurofysiologia / Klinisk neurofysiologi</i>	<i>Suu- ja leukakirurgia / Oral och maxillofacial kirurgi</i>
<i>Sverige</i>	<i>Klinisk neurofysiologi</i>	
<i>United Kingdom</i>	<i>Clinical neurophysiology</i>	<i>Oral and maxillo-facial surgery</i>
¹ Suu- ja leukakirurgian erikoisalan koulutuksesta annettavaan asiakirjaan johtavan koulutuksen (lääkärin ja hammaslääkärin peruskoulutus) edellytyksenä on, että hakija on suorittanut hyväksytysti lääkäriin peruskoulutuksen (24 artikla) ja lisäksi suorittanut hyväksytysti hammaslääkärin peruskoulutuksen (34 artikla).		

Tarkistus 55
Liite VI, 6.1 kohta

Liitteessa VI oleva 6.1 kohta poistetaan.

Hedelmien ja vihannesten yhteinen markkinajärjestely

Euroopan parlamentin päätöslauselma hedelmien ja vihannesten yhteisen markkinajärjestelyn yksinkertaistamisesta (2004/2193(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission kertomuksen neuvostolle ja Euroopan parlamentille hedelmien ja vihannesten yhteisen markkinajärjestelyn yksinkertaistamisesta (KOM(2004)0549),
- ottaa huomioon komission työasiakirjan, jossa arvioidaan hedelmien ja vihannesten yhteistä markkinajärjestelyä (SEC(2004)1120),
- ottaa huomioon neuvoston asetukset (EY) N:o 2200/96¹, 2201/96², 2202/96³ ja 2699/2000⁴, joihin hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteinen markkinajärjestely perustuu,
- ottaa huomioon komission asiakirjan EU:n laajentumisen seurauksista hedelmä- ja vihannesalalle,
- ottaa huomioon komission asetukset (EY) N:o 1432/2003 tuottajaorganisaatioiden hyväksynnästä⁵ ja (EY) N:o 1433/2003 alan toimintarahastoista ja toimintaohjelmista⁶,
- ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003⁷ ja komission asetuksen (EY) N:o 1973/2004⁸ pähkinäalan erityisistä tukitoimista,
- ottaa huomioon komission asetukset (EY) N:o 1535/2003⁹, 2111/2003¹⁰ ja 103/2004¹¹ alan nykyisten säännösten yksinkertaistamisesta,

¹ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003 (EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64).

² EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 386/2004 (EUVL L 64, 2.3.2004, s. 25).

³ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 49, asetus sellaisena kuin se on viimeksi vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁴ EYVL L 311, 12.12.2000, s. 9.

⁵ EUVL L 203, 12.8.2003, s. 18.

⁶ EUVL L 203, 12.8.2003, s. 25, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1813/2004 (EUVL L 319, 20.10.2004, s. 5).

⁷ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 118/2005 (EUVL L 24, 27.1.2005, s. 15).

⁸ EUVL L 345, 20.11.2004, s. 1.

⁹ EUVL L 218, 30.8.2003, s. 14, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 180/2005 (EUVL L 30, 3.2.2005, s. 7).

¹⁰ EUVL L 317, 2.12.2003, s. 5.

¹¹ EUVL L 16, 23.1.2004, s. 3.

- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2001 antamansa päätöslauselman komission kertomuksesta neuvostolle hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä (KOM(2001)0036)¹,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A6-0121/2005),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan tuottajat ja suurin osa jäsenvaltioista kannattavat vuoden 1996 uudistuksen pääkohtia, mikä kävi ilmi unionin puheenjohtajavaltio Alankomaiden marraskuussa 2004 hyväksymissä päätelmissä ja 2. helmikuuta 2005 Euroopan parlamentissa pidetyssä kuulemistilaisuudessa,
 - B. ottaa huomioon, että on kuitenkin vietävä eteenpäin hedelmien ja vihannesten tukijärjestelmän tavoitteita, sillä tuotannon keskittymisaste on vielä alle 40 prosenttia, josta sitä pitäisi nostaa huomattavasti, jotta markkinoita voitaisiin hallita tehokkaammin ja parantaa tuottajien kilpailukykyä,
 - C. ottaa huomioon, että tuotannon sekä yhteisön resurssien keskittymisaste vaihtelee huomattavasti jäsenvaltioiden ja tuottajaorganisaatioiden välillä ja että 5 prosenttia organisaatioista vastaa 50 prosentista resursseista, minkä vuoksi on ryhdyttävä toimiin, jotta saavutetaan tasapainoisempi tilanne ja otetaan huomioon jäsenvaltioiden erityispiirteet,
 - D. katsoo, että on kiinnitettävä erityistä huomiota uusien jäsenvaltioiden tilanteeseen, sillä niissä tarjonnan keskittyminen on edelleen täysin riittämätöntä,
 - E. ottaa huomioon, että kymmenen uuden jäsenvaltion liittyminen EU:hun on muuttanut hedelmien ja vihannesten viljelyn asetelmia 25:n jäsenvaltion EU:ssa ja on tehnyt unionista useiden hapankirsikoiden, herukoiden, mansikoiden, karviaismarjojen ja omenamehun kaltaisten tuoreiden tai jalostettujen hedelmien ja vihannesten suurtuottajan,
 - F. ottaa huomioon, että kyseiset hedelmät ja vihannekset eivät, toisin kuin monet EU-15:ssa viljellyt hedelmät ja vihannekset, kuulu minkään tukijärjestelmän piiriin, mutta niillä on huomattava taloudellinen ja sosiaalinen merkitys EU-10:ssä ja niihin kohdistuu ankara kilpailu kolmansista maista,
 - G. katsoo, että yhteisön hedelmä- ja vihannesalan talousarviossa on havaittavissa pysyvä ja voimakas vuosittain osoitettujen talousarvion varojen vajaakäyttö ja että siinä on tilaa tuottajaorganisaatioiden rahoituksen lisäämiselle etenkin alueilla, joilla järjestäytyminen on viivästynyt huomattavasti, ottaen huomioon, että määrärahojen vajaakäyttö on ollut viime vuosina jopa 25 prosentin luokkaa alan kokonaisbudjetista,
 - H. katsoo, että hedelmä- ja vihannesalaa leimaa markkinoiden epävakaus ja jos hinnat romahtavat, nykyisen markkinoilta poistamisjärjestelmän tehokkuus tuottajien tulojen turvaverkostona rajoittuu riittämättömän korvauksen, liiallisen byrokratian,

¹ EYVL C 65 E, 14.3.2002, s. 334.

tuotantoalueiden organisaation puutteen ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin vuoksi sekä sen vuoksi, että markkinoiden asianmukaisen hallinnan varmistavia tuotantomahdollisuuksia ei tunneta tarpeeksi eikä markkinoilta vedettyjä tuotteita ole mahdollista suunnata toisaalle,

- I. katsoo, että hedelmä- ja vihannesalalle on luotava vaihtoehtoinen kriisinhallintajärjestelmä, jonka avulla hintojen romahtamista voitaisiin torjua tehokkaammin ja parantaa tällä tavalla maanviljelijöiden osallistumista tuottajaorganisaatioihin,
- J. katsoo, että hedelmä- ja vihannesjalosteala on merkittävässä asemassa tarjonnan keskittämisessä ja sen avulla on voitu kehittää Euroopan unioniin työllistävä ja jatkuvasti kehittyvä teollisuudenala,
- K. ottaa huomioon, että hedelmä- ja vihannesjalosteiden yhteisen markkinajärjestelyn nykyisissä tukijärjestelmissä ei oteta huomioon monia sellaisia lajikkeita, jotka ovat tärkeitä uusille jäsenvaltioille,
- L. katsoo, että on tarpeen ottaa käyttöön tukijärjestelmiä hapankirsikoiden, herukoiden, mansikoiden ja omenien (mehun valmistamiseen) kaltaisia lajikkeita varten, kun otetaan huomioon niiden taloudellinen ja sosiaalinen merkitys ja niiden myönteiset vaikutukset kuluttajien terveyteen,
- M. katsoo kuitenkin, että tarvitaan eräitä uudistuksia varsinkin tomaattijalosteiden alalla, sillä sen vakautusmekanismeissa ei ole otettu huomioon kysynnän lisääntymisen myötä alalla ilmenneitä laajentumistarpeita, ja ne ovat jalostusjärjestelmään liittyvien erityispiirteidensä (ne ovat ainoa yksivuotinen laji ja niitä viljellään yksinomaan teollisuuden tarpeisiin) vuoksi vakavassa kriisissä, joka vaarantaa joissakin jäsenvaltioissa lajin viljelyn tulevaisuudessa,
- N. katsoo, että on tärkeää edistää uusien laadukkaiden pastöroitujen sitruhedelmämeijerijäätöjen kaupan pitämistä, koska ne täydentävät ja monipuolistavat yhteisön tarjontaa ja lisäksi ne edistävät uusien työpaikkojen syntymistä,
- O. katsoo, että on parannettava hedelmien ja vihannesten myynninedistämiskampanjoita, sillä niiden myönteiset vaikutukset terveyteen on todettu useissa tieteellisissä lausunnoissa ja Maailman terveysjärjestön (WHO) ruokavalion, liikunnan ja terveyden yleisstrategian yhteydessä toukokuussa 2004 hyväksytyissä suosituksissa,
- P. ottaa huomioon tarpeen käsitellä hyvin konkreettisia ongelmia tietyissä tuotteissa, jotka kärsivät jatkuvasti niiden elinkelpoisuuden vaarantavista kolmansien maiden tuontipaineista, ja katsoo, että tullijärjestelmää olisi yksinkertaistettava väärinkäytösten estämiseksi,
- Q. ottaa huomioon, että hedelmä- ja vihannesala joutuu vastaamaan uusiin kaupallisiin haasteisiin, jotka johtuvat ensisijaisesti Maailman kauppajärjestön (WTO) neuvotteluista,

- R. katsoo, että hedelmien ja vihannesten tuottajilla on vaikeuksia saada maaseudun kehittämiseen tarkoitettuja tukia ja että Euroopan maaseudun kehittämisrahaston perustamiseksi tehty ehdotus pahentaa tätä tilannetta,
- S. ottaa huomioon tarpeen vähentää mahdollisimman paljon hedelmä- ja vihannesalan markkinoiden vääristymisen vaaraa syyskuussa 2003 toteutetun yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen jälkeen ottamalla huomioon, että hedelmä- ja vihannesalasta saattaa tulla ala, joka toimii "pakopaikkana" muiden viljelykasvien tilatukea saaville tuottajille,
- T. ottaa huomioon, että lisäksi on olemassa eräitä toimintaan ja alan rakenteelliseen tilanteeseen liittyviä epäkohtia, jotka on syytä mainita ja jotka voitaisiin korjata tulevassa YMJ:n uudistuksessa, esimerkiksi:
- hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden jäsenmäärien pysähtyminen nykyiselle tasolle
 - hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden suhteellisen pieni koko
 - säännösten liiallinen, monimutkainen byrokratia, joka estää toimintaohjelmien asianmukaisen toiminnan;
 - toimintaohjelmien rajoittunut käyttö tietyillä kaupan pitämiseen ja jatkuvaan myynninedistämiseen liittyvillä aloilla;
 - tuotannon edelleenkin liian rajoittunut laadunvarmennus,

Tuottajaorganisaatiot

1. ilmaisee tiukasti vastustavansa komission päätöstä lykätä hedelmä- ja vihannesalan uudistusta koskevan ehdotuksen esittämistä; pitää mahdottomana ja kohtuuttomana hyväksyä kyseisen ehdotuksen lykkäämisen yhdellä tai kahdella vuodella ottaen huomioon, että on kiireesti löydettävä ratkaisu markkinakriiseihin, joista ei voida selviytyä käytössä olevilla hallintajärjestelyillä; varoittaa komissiota, että sen ei pidä jättää huomiotta alaa, jolla on erittäin tärkeä asema Euroopan unionin maatalouden lopputuotannossa (17 prosenttia) ja joka on vaarassa jäädä syrjään uusien rahoitusnäkyä koskevien neuvottelujen yhteydessä; korostaa lisäksi, että on tärkeää löytää uusia markkinahallintamekanismeja, jotta voidaan selviytyä kaupan vapauttamisesta WTO:n neuvottelujen yhteydessä;
2. vaatii komissiota esittämään heinäkuuhun 2005 mennessä ehdotuksen tuottajaorganisaatioiden roolin vahvistamisesta markkinoiden hallinnassa ja lisäämään tunnustamista ja toimintaa koskevien ehtojen yhteydessä jäsenvaltioiden joustavuutta ja toissijaisuusperiaatteen soveltamista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita poistamaan monissa jäsenvaltioissa väärästä tulkinnasta aiheutuneet esteet, joiden mukaisesti tuottajaorganisaatioihin on kuuluttava vähintään kolmen vuoden ajan;
3. kehottaa laajentamaan ja muuttamaan joustavammaksi poikkeuksia, jotka koskevat velvollisuutta ilmoittaa tuotteista, joita ei ole saatettu markkinoille kyseisen tuottajaorganisaation kautta;

4. pitää aiheellisena säilyttää yleisesti ottaen yhteisön osuutta toimintarahastoista koskeva nykyinen yläraja, mutta katsoo, että se olisi nostettava 4,1 prosentista 6 prosenttiin kansainvälisen kumppanuuden sekä organisaatioiden fuusioiden, yhteenliittymien ja niiden välisen yhteistyön yhteydessä, koska nykyinen enimmäismäärä ei sovi yhteen kansainvälisen kumppanuuden yhteisrahoitusosuuden kanssa ja sen kanssa, että kolmea muuta toimintoa pitää edistää;
5. pitää aiheellisena, ennen kaikkea pienyritysten tulojen lisäämiseksi, että yli 20 tai 25 prosenttia tuotannostaan suoraan loppukäyttäjille markkinoivat yritykset voivat myös liittyä tunnustettuun tuottajaorganisaatioon; katsoo, että näin ollen ei ole järkevää rajoittaa suoramarkkinoinnin osuutta;
6. katsoo, että yhteisön yhteisrahoitusosuus on nostettava 60 prosenttiin tapauksissa, joissa tuottajaorganisaatiot ovat fuusioituneet, liittyneet yhteen ja tehneet yhteistyötä ja kun ne noudattavat liikevaihdolle asetettuja vähimmäisvaatimuksia sekä kun ne tuovat tarjonnan keskittymisestä johtuvaa lisäarvoa alkuperäiseen tilanteeseen verrattuna ottaen huomioon jäsentuottajien määrän;
7. kannattaa yhteisön osuutta toimintarahastoista koskevan ylärajan nostamista tiukkoja hyväksymiskriteereitä noudattavien uusien organisaatioiden kohdalla myöntämällä niille vähintään viideksi vuodeksi bonus, jota mukautetaan asteittain riippuen jäsenten lukumäärästä ja kaupan pidetyn tuotannon määrästä;
8. pitää suotavana, että tuottajaorganisaatioiden perustamisen kannustamiseksi alueilla, joilla järjestäytymisaste on ollut alhainen, korvataan kansalliset tuet, jotka on myönnetty tuottajaorganisaatioiden perustamiseen alueilla, joissa nykyisten ryhmittymien osuus hedelmien ja vihannesten tuotannon kaupan pitämisestä on alle 15 prosenttia ja jossa hedelmien ja vihannesten tuotanto edustaa vähintään 15 prosenttia alueen maataloustuotannosta;
9. pyytää tässä mielessä myös, että uusissa toimintarahastoja koskevissa säännöissä määrättäisiin, että vuoden aikana käyttämättä jäänyt yhteisörahoitus voidaan käyttää seuraavana vuonna; katsoo, että olisi joka tapauksessa varmistettava, että YMJ:n uudistamisesta aikaansaavat budjettisäästöt (esihyväksyntämenettelyn poistaminen, markkinoilta poistamiset, palautuksissa aikaansaadut säästöt) palautetaan takaisin alan hyväksi;
10. katsoo, että uusille jäsenvaltioille pitäisi siirtymäkauden ajan myöntää enemmän tukea jo aiemmin tunnustettujen tuottajaryhmien perustamiseksi ja hallinnoimiseksi (tuen osuus – 10, 10, 8, 6, ja 4 prosenttia tuottajaryhmien viitenä ensimmäisenä toimintavuotena nykyisten 5, 5, 4, 3 ja 2 prosentin sijaan, tuen tämänhetkisten enimmäismäärien puitteissa, eli vuosittain enintään 100 000, 100 000, 80 000, 60 000 ja 40 000 EUR);
11. katsoo, että eräiden tuottajaorganisaatioiden tunnustamiseen liittyviä luokkia koskevien menettelyiden joustavuuden parantamiseksi olisi lisättävä kaksi luokkaa niiden tuoteluokkien joukkoon, joiden osalta tuottajaorganisaatiot voivat saada tunnustamisen, nimittäin seuraavat luokat:

- jalostettavaksi tarkoitetut hedelmät;
 - jalostettavaksi tarkoitetut vihannekset;
12. ehdottaa, että tiukkoja perustamiskriteereitä noudattaville uusien jäsenvaltioiden tuottajaorganisaatioille myönnetään bonuksia, joita mukautetaan asteittain riippuen jäsenten lukumäärästä ja kaupan pidetyn tuotannon määrästä, ja nämä kriteerit olisivat siirtymäkauden aikana vähemmän vaativia kuin samassa tarkoituksessa viidentoista vanhan jäsenvaltion organisaatioihin sovellettavat kriteerit;
 13. pitää välttämättömänä tuottajaorganisaatioiden oikeusvarmuuden takaamista ja valvontamenettelyjen yksinkertaistamista ottamalla käyttöön yhtenäistetyt kriteerit eri kansallisten ja EU:n elinten suorittamaan kyseiseen toimintaohjelmien valvontaan; katsoo, että näiden tuottajaorganisaatioiden oikeusvarmuuden takaamiseksi komission olisi kehitettävä mekanismeja, joille annetaan tarvittavat inhimilliset ja tekniset voimavarat, jotka mahdollistavat organisaatioiden ja niiden toimintaohjelmien tavoitteiden toteuttamisen;
 14. katsoo, että mekanismeja, jotka koskevat tuottajaorganisaatioiden tuottajajäsenten rahoitusosuuksia toimintarahastoihinsa, on saatava joustavammaksi ja että uuden lainsäädännön pitäisi antaa mahdollisuus siihen, että toimintarahaston maksuosuuden voisi suorittaa myös tuottajaorganisaatio; korostaa myös, että joustavuuden lisääminen edellyttää, että tarkistetaan luetteloa toimista, joihin rahoitusta voidaan myöntää, jotta toimintaohjelmat mukautettaisiin paremmin tuottajaorganisaatioiden tarpeisiin ja tuottajien ryhmittymille myönnettäisiin suurempi itsehallinto niiden hallinnoinnissa;
 15. pyytää, että tuottajaorganisaatioita kannustetaan määräämään toimintaohjelmissaan toimista, jotka liittyvät elintarvikkeiden laadunvarmennukseen, niiden turvallisuustakuisiin ja ympäristöön;
 16. katsoo, että tuottajaorganisaatioille ja niiden jäsenille olisi tulevaisuudessa annettava täysi käyttöoikeus alueellisiin kehitysvaroihin, koska toimintavarat ovat riittämättömät suuriin perusrakennelinvestointeihin;
 17. pitää erittäin tärkeänä, että laaditaan koko EU:ta koskevia direktiivejä valvottua, integroitua viljelyä varten;
 18. kehottaa laajentamaan ja muuttamaan joustavammaksi poikkeuksia, jotka koskevat velvollisuutta ilmoittaa tuotteista, joita ei ole saatettu markkinoille kyseisen tuottajaorganisaation kautta; kehottaa muuttamaan tuottajan suoramyyntiä kuluttajille koskevia enimmäismääriä joustavammiksi ja määrittämään asiaa koskevan prosenttiosuuden yhdessä tuottajaorganisaation kanssa tapauskohtaisesti;
 19. kehottaa ottamaan käyttöön seuraavia tuotteita koskevat markkinointinormit: parsakaali, kiinankaali, ruukkuyrtit, kevätsipuli, persilja, retiisi, raparperi, nauris, ruohosipuli ja lanttu; kehottaa laajentamaan markkinajärjestelyjen soveltamisalaa sokerimaissiin ja mukauttamaan sitä siten, että se sisältää kaikki tuoret ruukkuyrtit, etenkin basilikan;

Kriisinhallinta

20. pyytää ottamaan käyttöön tehokkaan markkinakriisien hallintajärjestelmän alan suojaamiseksi hintojen voimakkaalta laskulta, joka ei käytännössä heijastu kuluttajahintoihin; katsoo, että kyseisen järjestelmän pitäisi antaa tuottajaorganisaatioille mahdollisuus osallistua aktiivisesti tuotteidensa markkinointiin; katsoo, että kriisinhallintajärjestelmistä olisi kuitenkin huolehdittava sekä horisontaalisessa sääntelyssä että hedelmien ja vihannesten markkinajärjestelyissä;
21. pyytää komissiota tekemään perusteellisen tutkimuksen hedelmä- ja vihannesalaan sovellettavissa olevista kriisinhallintajärjestelmistä ja pyytää ottamaan käyttöön hedelmä- ja vihannestuotantoa koskevan yhteisön ennakointijärjestelmän kehittämällä markkinoiden tarkkailulaitoksia EU:ssa ja kansallisella tasolla niin, että niiden tehtäväksi annettaisiin kriisien seuraaminen jo etukäteen, jotta niiden reaktiokyky olisi nopeampi;
22. tukee komission äskettäisessä asiakirjassa maatalouskriisien hoidosta esitettyä ajatusta, jossa tuotiin esiin vertikaalisten elinten, kuten alakohtaisten organisaatioiden tärkeys; korostaa yleisemmin näiden alakohtaisten organisaatioiden roolia markkinoiden sääntelyssä ja niiden avoimuuden säilyttämisessä;
23. kehottaa täydentämään nykyistä markkinoilta poistamista koskevaa menettelyä ottamalla käyttöön "vakuutusrahaston", jota hallinnoivat tuottajaorganisaatiot ja jonka rahoitus tulee EU:n, jäsenvaltioiden ja viljelijöiden varoista; tällaisesta rahastosta olisi korvattava tuottajille kriisitilanteissa tehty markkinoilta poistaminen, myönnettävä tukea tuotannon supistamiseen ja jopa perustettava toteutettavuustutkimuksen perusteella viljelijöille vapaaehtoinen tulo- ja säähaittavakuutusjärjestelmä; myös tuottajaorganisaatioon kuulumattomilla tuottajilla olisi mahdollisuus osallistua "vakuutusrahaston" perustamiseen, vaikka heidän kriisitilanteessa saamansa avustukset olisivatkin pienempiä edellyttäen, että yksittäiset tuottajat osallistuvat hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaation hyväksymiin kriisinhallintatoimiin ja velvoitteisiin; katsoo, että kyseisen rahaston rahoitus olisi järjestettävä toimintarahastosta erillään ja että järjestelmästä olisi voitava rahoittaa ryhmävakuutuksia;
24. pitää aiheellisena sitä, että uuden kriisinhallintajärjestelmän puitteissa lisätään tukea markkinoilta poistamiselle, jotta hyväntekeväisyysjärjestöt voivat jakaa hedelmiä ja vihanneksia ilmaiseksi, sillä tällä hetkellä tuki ei korvaa kuljetus- ja pakkauskustannuksia, sekä hedelmien ja vihannesten kulutuksen edistämiseksi kouluissa;

Rakenteellisten ongelmien ratkaiseminen

25. pyytää ottamaan käyttöön hedelmäpuiden raivaukseen liittyvän hankepaketin (lähinnä muita kuin nykyajikkeisiin kuuluvia omenia sekä hapankirsikoita viljeleviä hedelmätarhoja varten), jotta vältetään koko yhteisöä koskettavien laajojen rakenteellisten kriisien kehittyminen; on vakuuttunut, että kyseisenlainen järjestely on välttämätön tehokkaan toimintakyvyn varmistamiseksi;

Hedelmä- ja vihannesjalosteita koskeva järjestelmä

26. katsoo, että olisi nostettava tomaattijalosteiden tuotantokynnyksiä vuosien 1996 ja 2000 uudistusten mukaisesti ottaen huomioon, että nykyiset kiintiöt eivät edelleenkään vastaa kysynnän ja kolmansien maiden kanssa vallitsevan kilpailun kehitystä;
27. kannattaa tukijärjestelmien käyttöön ottamista marjojen (hapankirsikoiden, herukoiden, vadelmien, mansikoiden, karviaismarjojen) ja omenien jalostamista varten, jotta se vastaisi nykyisiä tuotanto- ja markkinaolosuhteita; panee merkille, että kyseiset tuotteet ovat strategisesti merkittäviä uusissa jäsenvaltioissa, joissa ne ovat paitsi taloudellisesti myös sosiaalisesti arvokkaita;
28. arvioi myös, että olisi lisättävä sitrushedelmien jalostuskiintiöitä samalla, kun mahdollistetaan se, että sitrushedelmiä voivat toimittaa jalostettavaksi myös maanviljelijät, jotka eivät kuulu tuottajaorganisaatioihin;
29. kannattaa sitä, että ne jäsenvaltiot, jotka katsovat sen aiheelliseksi, voivat alueellistaa tomaattijalosteiden kynnykset;
30. kannattaa sitä, että päärynä- ja persikka-alalla tuen vähentämistä käytetään seuraamuksena ainoastaan silloin, jos molempien tuotteiden kynnysten yhteismäärä on ylittynyt, mikä estäisi viljelijöille koituvat menetykset ilman että yhteisön talousarviota tarvitsisi kasvattaa;
31. katsoo lisäksi, että olisi parannettava sitrushedelmien jalostuskiintiöiden käyttöä siten, että EU:n sitrushedelmien jalostuskiintiöt olisivat siirrettävissä, kun joitakin niistä ei käytetä kokonaisuudessaan;
32. katsoo, että tuen vähentämiseen kiintiöiden ylittämisen seuraamuksena pitäisi turvautua sitrushedelmä-alalla vasta sitten, kun kaikkien sitrushedelmäajikkeiden kynnysten yhteismäärä ylittyy koko yhteisössä, jotta vältettäisiin mahdollisimman pitkälle viljelijöiden tuloja vähentävät rangaistukset vaikuttamatta myöskään talousarvioon;
33. huomauttaa, että tuen irrottaminen sille asetetuista ehdoista, mitä mahdollisuutta harkitaan muiden joukossa tämän alan osalta, oikeuttaisi tarjoamaan tomaatinjalostusteollisuutta vaihtoehtoiseksi alaksi niille maanviljelijöille, jotka vaihtavat viljelysuunnitelmiaan syyskuussa 2003 toteutetun YMP:n uudistuksen seurauksena, ja tämä hankaloittaisi tuottajaorganisaatioiden ja kyseisen alan välisiä suhteita;
34. on sitä mieltä, että tuen irrottamista sille asetetuista ehdoista ei voida perustella jalostettujen tuotteiden osalta WTO:ssa käytävillä keskusteluilla, sillä monenvälisissä säännöissä ei kielletä maataloustuen kyseisen, tuotantoon kytketyn osan säilyttämistä;
35. kannattaa klementtiinien ja pienten hedelmien jalostuskiintiöiden korottamista, jotta otettaisiin huomioon tuotannon ja tuorekulutuksen kehittyminen, koska tämä toimenpide on sekä kustannuksiltaan että ympäristön kannalta edullisin ja näin markkinoille saadaan uusi, korkealaatuinen tuote, klementtiinimehu, joka auttaa lisäämään sitrushedelmämeijujen kulutusta yhteisössä ja kehittämään unionissa alijäämäistä laaturehujen ja hajusteiden tuotantoa;

36. katsoo, että hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden tukien säilyttäminen jalostettavaksi tarkoitettujen määrien osalta on mekanismi, joka on säilytettävä, ja ehdottaakin, että tuottajien ja jalostusteollisuuden välillä olisi tehtävä sopimuksia ennen sadonkorjuuta;

Hedelmien ja vihannesten myynnin edistäminen

37. on pahoillaan kulutuksen lisäämiseen tähtäävän yhteisön strategian ja tutkimuksen puuttumisesta, ja katsoo, että hedelmien ja vihannesten myynnin edistämiseen on myönnetty liian vähän varoja, mikä on ristiriidassa väestön tasapainoisesta ravitsemuksesta ja elintarvikkeiden turvallisuudesta Euroopan unionissa entistä laajemmin tunnetun huolen kanssa;
38. pyytää, että yhteisön maataloustuotteiden sisäiseen ja ulkoiseen myynnin edistämiseen tarkoitettujen asetusten puitteissa suunnataan hedelmien ja vihannesten kulutuksen edistämiseen oma, vähintään 15 000 000 EUR:n vuosittainen määräraha, jota pitää tarkistaa tietyin väliajoin sellaisten yleisten kampanjoiden toteutumisasteen perusteella, joiden edellytyksenä on pidettävä EU-alkuperän korostamista ja joissa on otettava huomioon myös laatu, ei pelkästään määrä;
39. muistuttaa, että neuvosto hyväksyi 14. joulukuuta 2001 päätöslauselman, jossa todettiin, että hedelmien ja vihannesten kulutus on tehokas tapa edistää kansanterveyttä, kuten osoitettiin myös komission terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston asiakirjassa vuodelta 2002; panee merkille, että tämä kanta vahvistettiin virallisesti WHO:n esittelemässä yleisessä ravitsemusta koskevassa toimintasuunnitelmassa; ehdottaa sen vuoksi, että komissio rahoittaa yleisiä kulutusta edistäviä kampanjoita, joilla edistetään EU:ssa tuotettujen hedelmien ja vihannesten kulutusta (esimerkiksi kouluissa toteutettavat hankkeet) ottaen huomioon hedelmä- ja vihannestuotteiden kulutuksen vähenemisen, joka on huolestuttava terveydellisistä näkökohdista katsoen; kehottaa lisäksi ottamaan käyttöön erityisen myynninedistämismekanismin, jolla voidaan edistää sellaisten tuotteiden kulutusta, joita koskevat tuotantoennusteet osoittavat ylituotannosta aiheutuvaa todennäköistä kriisiä; kehottaa ottamaan mainoskampanjoissa huomioon viimeisimmät ravitsemusta koskevat tieteelliset havainnot ja edistämään vastaavasti jalostamattomien tai kevyesti jalostettujen hedelmien ja vihannesten kulutusta painottaen erityisesti orgaanisesti kasvatettuja tuotteita sekä alueellisia ja paikallisia hedelmä- ja vihanneslajeja biologisen monimuotoisuuden vahvistamiseksi;

Yhteisön etuuskohtelun periaate ja kolmansien maiden tuonnin aiheuttama kilpailu

40. vaatii yksinkertaistamaan tulohintajärjestelmään kuuluvien kolmansien maiden tuontiin sovellettavaa tulliselvitysjärjestelmää, sillä tällä hetkellä toimijat voivat käyttää kolmea erilaista menetelmää erityisten tullimaksujen laskemiseen, mikä rohkaisee väärinkäytöksiin;
41. pyytää komissiota tarkastelemaan erityistuen käyttöönottamista tuotteille, jotka ovat kriittisessä tilanteessa kolmansien maiden tuonnin takia, kuten marjoille, valkosipulille ja herkkusienille sekä hapankirsikoille, makeille kirsikoille ja omenahelille, jalostetuille aprikooseille, parsoille, tomaateille, sitruhedelmälokoille sekä

sitruhedelmämehuille ja muille hedelmille ja vihanneksille, joiden markkinatilanne voi käydä kriittiseksi;

42. pyytää komissiota tekemään vaikutustutkimuksia uusista kolmansien maiden kanssa tehdyistä sopimuksista arvioidakseen niiden vaikutuksia Euroopan hedelmä- ja vihannesalaan;
43. ottaa huomioon, että joidenkin tuotemerkkinoita maantieteellisesti lähempänä olevien kolmansien maiden tuotteiden helppo markkinoille pääsy vaikuttaa erityisesti äärialueisiin, ja sen vuoksi pyytää, että hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden kaupan pitämisen tuotannon arvon laskemistapaa muutetaan ja että sitä käytetään perustana laskettaessa toimintarahaston taloudellisen tuen enimmäismäärää siten, että sen laskentaperusteena on toimitus vapaasti määränpäähän, mukaan luettuna kuljetuskustannukset yhteisön markkinoille;
44. pyytää komissiota edistämään ja helpottamaan tiedonvaihto- ja koordinaatiomenettelyjen kehittämistä kolmansien maiden tuottajien kanssa, jotka suuntautuvat samoille markkinoille kuin yhteisön tuottajat, jotta vältettäisiin määränpäähän suhdannevaihteluista aiheutuvat haitat;
45. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tekemään arvion yhteisön tarkastajien elimen perustamisesta tuotteiden tarkastamiseksi alkuperämaassa;
46. kehottaa Euroopan unionia neuvottelemaan kahdenkeskisten kauppasopimusten yhteydessä maataloustuotteiden markkinoiden avaamista koskevasta vastavuoroisuudesta, mukaan luettuna kasvinsuojelunäkökohdat;
47. kiinnittää komission huomiota siihen, että kolmansista maista tuodut tuotteet eivät aina vastaa sitä turvallisuus- ja laatutasoa, johon eurooppalainen kuluttaja on tottunut, ja että siksi on tarpeen huolehtia asianmukaisen valvonnan soveltamisesta, jotta varmistetaan, että kolmansien maiden tuotteet täyttävät samat turvallisuus- ja laatuvaatimukset kuin eurooppalaisetkin tuotteet ja että niiden tuotannossa on noudatettu muitakin olennaisia normeja, kuten oikeudenmukaisia työehtoja;

Yhteisön tuotteiden arvon nostaminen

48. kannattaa alkuperämaata osoittavan merkintäjärjestelmän käyttöönottoa jalosteissa käytettävien maataloustuotteiden yhteydessä, sillä se parantaisi yhteisön tuotannon lisäarvoa verrattuna kolmansien maiden tuontiin samalla kun varmistetaan elintarvikkeiden asianmukainen turvallisuus- ja laatutaso, johon kolmansien maiden tuonti ei aina yllä;
49. pitää lajien biologisen monimuotoisuuden ja kulinaarisen perinnön säilyttämistä välttämättömänä ja katsoo, että kuluttajille on tiedotettava selkeästi varmistaen, että sellaisia hedelmiä ja vihanneksia koskevat erityisominaisuudet, joista ei ole vielä annettu YK:n Euroopan talouskomission tunnustamia yksityiskohtaisia normeja tai kasvilajikkeiden kansainvälisen suojeluliiton (UPOV) tunnustamia yksityiskohtaisia periaatteita, pitävät paikkansa; pyytää tämän vuoksi mukauttamaan asiaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä;

50. kehottaa komissiota ottamaan kansainvälisissä kauppaneuvotteluissa asianmukaisesti huomioon sen, että laajentumisen seurauksena marja-alasta on tullut EU:n kannalta herkkä ala, ja pyytää tukemaan sitä sellaisilla toimenpiteillä, jotka suojelevat kolmansista maista tapahtuvaa hedelmien ja vihannesten kohtuutonta tuontia vastaan;
51. ottaen huomioon tarpeen tarkastella erityisesti integroitua tuotantoa ympäristöä ja laatua kunnioittavana tuotantojärjestelmänä arvioi myös, että lisäarvoa on nostettava ottamalla käyttöön tunnusmerkintä integroidun maatalouden menetelmän mukaisesti tuotetuille hedelmille ja vihanneksille; pyytää tätä varten yhdenmukaistettua lainsäädäntöä yhteisön tuottajien laadunvarmennusjärjestelmän luomiseksi integroidun tuotannon alalla;

YMP:n välivaiheen uudistuksen ja maaseudun kehittämistä koskevien tulevien säännösten vaikutukset

52. pyytää varaamaan riittävästi voimavaroja, jotta hedelmien ja vihannesten viljelyä tuotannosta irrotetun tuen saamiseen oikeutetuilla mailla koskevan kiellon noudattaminen voidaan taata; pelkää, että muussa tapauksessa YMP:n syyskuussa 2003 sovittu uudistus voi johtaa epäreiluun kilpailuun ja syrjintätapauksiin tilatukea saavien viljelijöiden ja hedelmien ja vihannesten tuottajien välillä, jotka eivät sitä saa, ja kärjistää näin tiettyjen hedelmien ja vihannesten markkinoilla jo vallitsevaa epätasapainoa;
53. puoltaa nykyisten maaseudun kehittämisrahastojen ja toimintarahastojen välisen yhteensopimattomuuden poistamista, sillä se syrjii hedelmä- ja vihannesalaa muihin maatalouden aloihin verrattuna;
54. korostaa, että on annettava määräys, jonka mukaan hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatiot voivat valita vapaasti investointien rahoitustavan, säilyttäen sen sijaan kiellon, joka koskee kyseisten organisaatioiden päällekkäistä julkista rahoitusta, myöntämällä todistuksia kyseisten määräysten noudattamisesta;
55. vastustaa komission ehdotusta rajoittaa investointeihin, kaupan pitämiseen ja jalostukseen annettavan tuen myöntämistä pienille ja erittäin pienille yrityksille maaseudun kehittämispolitiikan seuraavan rahoitusohjelman puitteissa;

Maailman kauppajärjestö

56. pyytää komissiota puolustamaan maailmankaupan vapauttamisesta WTO:ssa käytävissä neuvotteluissa hedelmien ja vihannesten luokittelamista herkiksi tuotteiksi markkinoillepääsyä koskevassa kappaleessa ja varmistamaan, että vientitukien odotettavissa olevan asteittaisen poistamisen myötä säästettävät varat käytetään muun muassa toimiin tasapainon saavuttamiseksi yhteisön markkinoilla, joilla kilpailu kiristyy kolmansien maiden vastaavien tuotteiden vuoksi;
57. toteaa, että lisäksi on taattava markkinoiden avautumisen vastavuoroisuus sekä määrällisesti että laadullisesti, ja sen vuoksi kaupallisten myönnytysten vaikutuksia on valvottava ja seurattava enemmän sekä myönnytyksistä hyötyvien maiden osalta (perussopimuksissa olevan lähentymistavoitteen toteutumisen vahvistaminen) että tuonin tuottajajäsenvaltioihin kohdistuvien vaikutusten osalta;

58. kehottaa ottamaan edellisessä kohdassa tarkoitetuissa neuvotteluissa erityisesti huomioon pastöroitujen sitrushedelmämehejen vaikean tilanteen kolmansista maista tapahtuvan tuonnin vuoksi;
59. korostaa kehitysapujärjestöjen pyyntöjen mukaisesti, että hedelmä- ja vihannesalan markkinoiden avaaminen ei saa heikentää kehitysmaiden maataloustuotantomalleja;

Hedelmä- ja vihannesalan talousarvion täysimääräisen käyttö

60. vaatii takaamaan, että hedelmä- ja vihannesalan yhteisön talousarvio käytetään täysin ja että kaikki mahdolliset uudistuksesta saatavat säästöt käytetään tässä yhteydessä uudelleen optimoimalla erilaiset tuottajien tukitoimenpiteet;

o
o o

61. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Työajan järjestäminen *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista annetun direktiivin 2003/88/EY muuttamisesta (KOM(2004)0607 – C6-0122/2004 – 2004/0209(COD))

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2004)0607)¹,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 137 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0122/2004),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0105/2005),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

¹ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Tarkistus 1
JOHDANTO-OSAN 2 A VIITE (uusi)

ottavat huomioon Lissabonissa 22 ja 23 päivänä maaliskuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,

Tarkistus 2
JOHDANTO-OSAN 4 KAPPALE

(4) Jotta *vastattaisiin paremmin* sekä työntekijöiden että työntekijöiden *uusiin toimintaedellytyksiin*, yhteisön lainsäädännön nykyaikaistaminen on osoittautunut välttämättömäksi, sillä työajan järjestämistä koskeva alkuperäinen direktiivi, neuvoston direktiivi 93/104/EY, annettiin yli kymmenen vuotta sitten.

(4) Jotta sekä työntekijöiden että työntekijöiden *uudet toimintaedellytykset, Lissabonin tavoitteiden saavuttaminen sekä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö otettaisiin paremmin huomioon*, yhteisön lainsäädännön nykyaikaistaminen on osoittautunut välttämättömäksi, sillä työajan järjestämistä koskeva alkuperäinen direktiivi, neuvoston direktiivi 93/104/EY, annettiin yli kymmenen vuotta sitten.

Tarkistus 3
JOHDANTO-OSAN 5 KAPPALE

(5) Työn ja perhe-elämän yhteensovittaminen on olennainen tekijä niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, jotka Euroopan unioni on asettanut Lissabonin strategiassa. Yhteensovittamisella luodaan tyydyttävämpi työilmapiiri ja mahdollistetaan parempi mukautuminen erityisesti perheellisten työntekijöiden tarpeisiin. Useilla direktiiviin 2003/88/EY tehdyillä, *erityisesti 22 artiklaa koskevalla*, muutoksilla *annetaan* mahdollisuus työn ja perhe-elämän paremmalle yhteensovittamiselle.

(5) Työn ja perhe-elämän yhteensovittaminen on olennainen tekijä niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, jotka Euroopan unioni on asettanut Lissabonin strategiassa *erityisesti naisten työllisyysasteen nostamiseksi*. Yhteensovittamisella luodaan tyydyttävämpi työilmapiiri ja mahdollistetaan parempi mukautuminen erityisesti perheellisten työntekijöiden tarpeisiin. Useilla direktiiviin 2003/88/EY tehdyillä muutoksilla *pyritään antamaan* mahdollisuus työn ja perhe-elämän paremmalle yhteensovittamiselle.

Tarkistus 4
JOHDANTO-OSAN 7 KAPPALE

(7) *Työajan järjestämisessä on löydettävä uusi tasapaino työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelun sekä lisääntyneen joustavuustarpeen välillä varsinkin päivystysajan osalta ja erityisesti niiden päivystysajanjaksojen osalta, joihin ei työskennellä.*

(7) *Työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua on vahvistettava työajan järjestämistä koskevista uusista haasteista huolimatta sellaisten työaikamallien käyttöönottamiseksi, jotka tarjoavat mahdollisuuksia työntekijöiden elinikäistä oppimista varten, ja samalla on löydettävä uusi tasapaino työn ja perhe-elämän yhteensovittamisen ja työajan joustavamman järjestämisen välillä.*

Tarkistus 5
JOHDANTO-OSAN 7 A KAPPALE (uusi)

(7 a) *Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan käsitteen 'työaika' ominaispiirteet ovat työntekijälle asetetut vaatimukset olla läsnä työnantajan määräämällä paikalla ja hänen käytettävissään, tarvittaessa välittömästi, palvelujen tarjoamista varten.*

Tarkistus 6
JOHDANTO-OSAN 8 KAPPALE

(8) Vertailujaksoja koskevia säännöksiä on myös tarkistettava nykyisten säännösten yksinkertaistamiseksi ja niiden mukauttamiseksi paremmin yritysten ja työntekijöiden tarpeisiin.

(8) Vertailujaksoja koskevia säännöksiä on myös tarkistettava *sellaisten uusien työaikamallien luomiseksi, jotka sisältävät elinikäistä oppimista koskevia järjestelyjä, ja* nykyisten säännösten yksinkertaistamiseksi ja niiden mukauttamiseksi paremmin yritysten, *etenkin pk-yritysten, tarpeisiin varsinkin joustavuuden lisäämiseksi* ja työntekijöiden tarpeisiin.

Tarkistus 7
JOHDANTO-OSAN 9 KAPPALE

(9) Direktiivin 22 artiklan 1 kohdan soveltamisesta saadut kokemukset osoittavat, että direktiivin 6 artiklan soveltamatta jättämistä koskeva henkilökohtainen lopullinen päätös *voi* aiheuttaa ongelmia työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelun sekä työntekijän

(9) Direktiivin 22 artiklan 1 kohdan soveltamisesta saadut kokemukset osoittavat, että direktiivin 6 artiklan soveltamatta jättämistä koskeva henkilökohtainen lopullinen päätös aiheuttaa ongelmia *ja on johtanut väärinkäytöksiin* työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden

vapaan tahdon osalta.

suojelun sekä työntekijän vapaan tahdon osalta. **Siksi tämän säännöksen sisältämän opt-out -mahdollisuuden soveltaminen olisi lopetettava.**

Tarkistus 8
JOHDANTO-OSAN 14 KAPPALE

(14) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Direktiivillä pyritään turvaamaan etenkin oikeudenmukaisia ja kohtuullisia työoloja ja työehtoja **koskevan oikeuden täysi kunnioittaminen (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artikla).**

(14) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Direktiivillä pyritään turvaamaan etenkin oikeudenmukaisia ja kohtuullisia työoloja ja työehtoja (perusoikeuskirjan 31 artikla **ja erityisesti sen 2 kohta, jonka mukaan jokaisella työntekijällä on oikeus enimmäistyöajan rajoitukseen sekä päivittäisiin ja viikoittaisiin lepojaksoihin ja palkalliseen vuosilomakauteen) sekä perhe- ja työelämän yhteensovittamista (perusoikeuskirjan 33 artikla) koskevien oikeuksien täysi kunnioittaminen.**

Tarkistus 9
1 ARTIKLAN 1 KOHTA
2 artiklan 1 a ja 1 b kohta (direktiivi 2003/88/EY)

1 a) "päivystysajalla": ajanjaksoa, jonka aikana työntekijä on velvollinen olemaan käytettävissä työpaikallaan **ryhtyäkseen suorittamaan toimintaansa tai tehtäviään työntekijän pyynnöstä;**

1 b) "päivystysaikana, jona ei työskennellä": ajanjaksoa, jonka aikana työntekijä päivystää 1 a kohdan mukaisesti, mutta jonka aikana **työnantaja ei pyydä häntä suorittamaan toimintaansa tai tehtäviään;**

1 a) "päivystysajalla": ajanjaksoa, jonka aikana työntekijä **ei voi vapaasti käyttää aikaansa ja** on velvollinen olemaan käytettävissä työpaikallaan **tai muussa työnantajan määrittämässä paikassa valmiina suorittamaan tavanomaisia työtehtäviä ja/tai tiettyjä päivystykseen liittyviä tehtäviä kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti;**

1 b) "päivystysaikana, jona ei työskennellä": ajanjaksoa, jonka aikana työntekijä päivystää 1 a kohdan mukaisesti, mutta jonka aikana **hän ei hoida tavanomaisia tehtäviään tai mitään päivystykseen liittyviä tehtäviä kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti;**

Tarkistus 10
1 ARTIKLAN 2 KOHTA
2 a artikla (direktiivi 2003/88/EY)

Päivystysaikaa, jona ei työskennellä, ei katsota työajaksi, jollei kansallisessa lainsäädännössä tai kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti työehtosopimuksessa tai työmarkkinaosapuolten välisessä sopimuksessa toisin määrätä.

Ajanjakso, jonka aikana työntekijä tosiasiallisesti suorittaa toimintaansa tai tehtäviään päivystysaikana, katsotaan aina työajaksi.

Koko päivystysaika, mukaan luettuna aika, jona ei työskennellä, katsotaan työajaksi.

Työehtosopimusten tai työmarkkinaosapuolten välisten muiden sopimusten tai lainsäädännön tai sääntöjen nojalla päivystysaika, jona ei työskennellä, voidaan kuitenkin laskea erityisellä tavalla, jotta noudatettaisiin 6 artiklassa tarkoitettua viikottaista enimmäistyöaikaa edellyttäen, että työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelua koskevia yleisiä periaatteita noudatetaan.

Tarkistus 11
1 ARTIKLAN 2 A KOHTA (uusi)
2 b artikla (uusi) (direktiivi 2003/88/EY)

2 a. Lisätään 2 b artikla seuraavasti:

"2 b artikla

Työajan laskeminen

Sellaisten työntekijöiden tapauksessa, joilla on useampia kuin yksi työsopimus, ja tämän direktiivin soveltamiseksi, työntekijän työaika on kunkin sopimuksen nojalla työskenneltyjen ajanjaksojen yhteenlaskettu summa."

Tarkistus 12
1 ARTIKLAN 2 B KOHTA (uusi)
13 artiklan 1 a kohta (uusi) (direktiivi 2003/88/EY)

2 b. Lisätään 13 artiklaan 1 a kohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on lailla, asetuksella tai muulla asianmukaisella määräyksellä toteutettava tarpeelliset toimenpiteet, joilla työnantajia kannustetaan ottamaan työaikamalleihin liittyvien järjestelyjen

yhteydessä huomioon työntekijöiden tarve sovittaa yhteen työ ja perhe-elämä. Jäsenvaltioiden on erityisesti toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan, että:

– työnantajat tiedottavat työntekijöille hyvissä ajoin työaikamalleissa tapahtuvista muutoksista ja

– työntekijöillä on oikeus pyytää muutoksia työaikoihinsa ja työaikamalleihinsa ja että työnantajat ovat velvollisia käsittelemään tällaiset pyynnöt oikeudenmukaisesti, ottaen huomioon työntekijöiden ja työntekijöiden tarpeet joustavuuden osalta. Työnantaja voi kieltäytyä tällaisesta pyynnöstä vain, jos työnantajalle aiheutuvat järjestelyihin liittyvät haitat ovat suhteettomat työntekijälle aiheutuvaan hyötyyn nähden."

Tarkistus 13

1 ARTIKLAN 3 KOHTA

16 artiklan b alakohdan 2 alakohta (direktiivi 2003/88/EY)

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin objektiivisista tai teknisistä tai työn järjestelyyn liittyvistä syistä pidentää laeilla tai asetuksilla kyseistä vertailujaksoa 12 kuukauteen, jos työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelua koskevien yleisten periaatteiden noudattamisesta ei muuta johdu, ja edellyttäen, että asianomaisia työmarkkinaosapuolia kuullaan ja että kaikkia työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun asianmukaisia muotoja pyritään kannustamaan, neuvottelu mukaan lukien, jos osapuolet näin haluavat.

Poistetaan.

Tarkistus 14

1 ARTIKLAN 4 KOHDAN A ALAKOHTA

17 artiklan 1 kohta (direktiivi 2003/88/EY)

a) Korvataan 1 kohdassa ilmaisu "3–6, 8 ja 16 artiklan" ilmaisulla "3–6 ja 8 artiklan sekä 16 artiklan a ja c alakohdan".

a) Korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"1. Työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelemisessa noudatettavat yleiset periaatteet huomioon ottaen jäsenvaltiot voivat poiketa 3–6, 8 artiklan ja 16 artiklan a ja c alakohdan säännöksistä, kun kyseessä olevan toiminnan erityispiirteiden vuoksi työajan pituutta ei mitata ja/tai määritellä ennalta tai työntekijät voivat itse päättää siitä ja erityisesti kun on kyse:"

Tarkistus 15

1 ARTIKLAN 4 KOHDAN A A ALAKOHTA (uusi)
17 artiklan 1 kohdan a alakohta (direktiivi 2003/88/EY)

a a) Korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) toimitusjohtajista (tai muista vastaavassa asemassa olevista), suoraan heidän alaisuudessaan olevista ylemmistä johtohenkilöistä ja yhtiön hallituksen suoraan nimittämistä henkilöistä;"

Tarkistus 16

1 ARTIKLAN 4 KOHDAN B ALAKOHTA
17 artiklan 2 kohta (direktiivi 2003/88/EY)

b) Korvataan 2 kohdassa ilmaisu "edellyttäen, että kyseisille työntekijöille annetaan vastaavanlaiset korvaavat lepoajat" ilmaisulla "edellyttäen, että kyseisille työntekijöille annetaan vastaavanlaiset korvaavat lepoajat **sellaisen kohtuullisen ajan kuluessa, joka on enintään 72 tuntia**"

b) Korvataan 2 kohdassa ilmaisu "edellyttäen, että kyseisille työntekijöille annetaan vastaavanlaiset korvaavat lepoajat" ilmaisulla "edellyttäen, että kyseisille työntekijöille annetaan vastaavanlaiset korvaavat lepoajat **työjaksojen jälkeen asiaan liittyvän lainsäädännön, työehtosopimuksen tai muun työmarkkinaosapuolten välisen sopimuksen mukaisesti**".

Tarkistus 17

1 ARTIKLAN 4 KOHDAN D ALAKOHDAN I ALAKOHTA
17 artiklan 5 kohdan 1 alakohta (direktiivi 2003/88/EY)

Tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti 6 artiklasta voidaan poiketa lääkärien harjoittelun osalta tämän kohdan **toisessa–seitsemännessä** alakohdassa vahvistettujen säännösten mukaisesti.

Tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti 6 artiklasta voidaan poiketa lääkärien harjoittelun osalta tämän kohdan **toisessa–kuudennessa** alakohdassa vahvistettujen säännösten mukaisesti.

Tarkistus 18
1 ARTIKLAN 5 KOHTA
18 artiklan 3 alakohta (direktiivi 2003/88/EY)

5. Korvataan 18 artiklan kolmannessa alakohdassa ilmaisu "edellyttäen, että kyseisille työntekijöille annetaan vastaavanlaiset korvaavat lepoajat" ilmaisulla "edellyttäen, että kyseisille työntekijöille annetaan vastaavanlaiset korvaavat lepoajat *sellaisen kohtuullisen ajan kuluessa, joka on enintään 72 tuntia*".

5. Korvataan 18 artiklan kolmannessa alakohdassa ilmaisu "edellyttäen, että kyseisille työntekijöille annetaan vastaavanlaiset korvaavat lepoajat" ilmaisulla "edellyttäen, että kyseisille työntekijöille annetaan vastaavanlaiset korvaavat lepoajat *työjaksojen jälkeen asiaan liittyvän lainsäädännön, työehtosopimuksen tai muun työmarkkinaosapuolten välisen sopimuksen mukaisesti*".

Tarkistus 19
1 ARTIKLAN 6 KOHTA
19 artikla (direktiivi 2003/88/EY)

Työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelua koskevia yleisiä periaatteita noudattaen jäsenvaltioilla on mahdollisuus sallia objektiivisista tai teknisistä syistä tai työn järjestämistä koskevista syistä työehtosopimukset taikka työmarkkinaosapuolten välillä tehdyt sopimukset, joissa asetetaan viikoittaista enimmäistyöaikaa koskevia vertailujaksoja, jotka eivät missään tapauksessa saa olla yli 12 kuukautta.

Jäsenvaltiot voivat objektiivisista tai teknisistä syistä tai työn järjestämiseen liittyvistä syistä pidentää 16 artiklassa tarkoitettua vertailujaksoa 12 kuukauteen edellyttäen, että työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelua koskevia yleisiä periaatteita noudatetaan:

a) silloin, kun työntekijöitä koskevat työehtosopimukset tai muut työmarkkinaosapuolten väliset sopimukset 18 artiklan mukaisesti; tai

b) lain tai asetuksen nojalla silloin, kun työntekijöitä eivät koske työehtosopimukset tai muut kaikkien työmarkkinaosapuolten väliset sopimukset edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio ryhtyy tarvittaviin toimiin varmistaakseen, että:

– työnantaja tiedottaa työntekijöille ja/tai näiden edustajille ja kuulee niitä ehdotetun työaikamallin käyttöönotosta ja siihen tehtävistä muutoksista;

– työnantaja ryhtyy tarvittaviin toimiin

estääkseen ja/tai korjatakseen kaikki terveys- ja turvallisuusriskit, jotka voivat liittyä ehdotettuun työaikamalliin.

Tarkistus 21

1 ARTIKLAN 8 KOHDAN B ALAKOHTA

22 artiklan 1 a kohdan a alakohta (direktiivi 2003/88/EY)

a) työnantaja ei vaadi työntekijää työskentelemään yli 48 tuntia seitsemän päivän aikana, laskettuna 16 artiklan b alakohdassa tarkoitetun vertailujakson keskiarvona, ellei hän ole ensin saanut työntekijän kirjallista suostumusta tällaiseen työskentelyyn. Suostumus voi olla voimassa enintään **yhden vuoden**, ja se voidaan uusida. Työsopimuksen tekemisen yhteydessä tai koeaikana annettu suostumus on mitätön;

a) työnantaja ei vaadi työntekijää työskentelemään yli 48 tuntia seitsemän päivän aikana, laskettuna 16 artiklan b alakohdassa tarkoitetun vertailujakson keskiarvona, ellei hän ole ensin saanut **muuttuneen toimeksiantotilanteen perusteella** työntekijän kirjallista suostumusta tällaiseen työskentelyyn. Suostumus voi olla voimassa enintään **kuusi kuukautta**, ja se voidaan uusida. Työsopimuksen tekemisen yhteydessä tai koeaikana annettu suostumus on mitätön;

Tarkistus 20

1 ARTIKLAN 8 KOHDAN B A ALAKOHTA (uusi)

22 artiklan 3 a kohta (uusi) (direktiivi 2003/88/EY)

b a) Lisätään 3 a kohta seuraavasti:

"3 a. Tämä artikla kumotaan 36 kuukauden kuluttua direktiivin 2005/.../EY voimaantulosta."

Tarkistus 22

1 ARTIKLAN 8 A KOHTA (uusi)

24 artiklan 3 kohta (direktiivi 2003/88/EY)

8 a. Korvataan 24 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Komissio antaa 23 päivästä marraskuuta 1996 lukien joka viides vuosi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja liittyy kertomukseen tarvittaessa asianmukaiset ehdotukset sen muuttamiseksi, jotta voidaan ottaa huomioon terveyden ja turvallisuuden kehittyminen työpaikalla sekä perhe- ja työelämän yhteensovittaminen."

Tarkistus 23
1 ARTIKLAN 9 KOHTA
24 a artikla (direktiivi 2003/88/EY)

9. Lisätään 24 a artikla seuraavasti:

Poistetaan.

"24 a artikla

Täytäntöönpanokertomus

Komissio antaa viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin 3 artiklassa säädetystä päivämäärästä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin säännösten, erityisesti 22 artiklan 1 ja 2 kohdan, täytäntöönpanosta ja liittää kertomukseen tarvittaessa asianmukaiset ehdotukset, joilla pyritään erityisesti kyseisen säännöksen asteittaiseen poistamiseen, jos komissio katsoo sen tarpeelliseksi."

Tarkistus 24
3 ARTIKLAN 2 A KOHTA (uusi)

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että työntekijöiden direktiivin 2003/88/EY 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan alkuperäisen sanamuodon mukaisesti tekemät sopimukset, jotka ovat edelleen voimassa tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuna täytäntöönpanoajankohtana, ovat voimassa enintään vuoden verran kyseisestä ajankohdasta lähtien.

Tarkistus 25
5 ARTIKLA

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille. *Tästä direktiivistä lähetetään sen julkaisemisen jälkeen jäljennös ehdokasmaiden hallituksille ja parlamenteille.*